

کارشناسی ارشد مهندسی کامپیوتر

گرایش نرم افزار

موضوع :

کوربا (CORBA)

فهرست مطالب

موضوع	صفحه
مقدمه.....	۱
۱-۱ فصل اول: تاریخچه و پیشینه کوربا.....	۲
۲-۱ تاریخچه کوربا.....	۳
۱-۲ فصل دوم: معماری کوربا.....	۵
۲-۲ اساسی ترین امکانات کوربا.....	۷
۳-۲ دلایل نیاز به کوربا.....	۷
۴-۲ کوربا و ساختار آن.....	۸
۵-۲ کارکرد کوربا.....	۱۰
۶-۲ مزایا و معایب کوربا.....	۱۲
۱-۳ فصل سوم : بررسی کوربا به عنوان زیرساختار ارتباطی بسته های نرم افزاری مرتبط با اسکادا	
۲-۳ مقدمه.....	۱۴
۳-۳ معرفی OMG.....	۱۴
۴-۳ معرفی OMA.....	۱۵
۵-۳ معرفی Object Services.....	۱۶

۱۷	۶-۳ مقایسه کوربا با تکنولوژیهای مشابه
۱۷	۱-۶-۳ RMI چیست
۱۹	۲-۶-۳ کوربا یا RMI
۲۱	۳-۶-۳ تکنولوژیهای DCOM و کوربا
۲۳	۷-۳ نتیجه گیری

۱-۴ فصل چهارم: بررسی DCOM و کوربا در شبکه های client /server محاسبه شی توزیع شده

۲۵	۲-۴ رابط احضار دینامیک
۲۵	۳-۴ رابط و گنجینه اطلاعات پیاده سازی: گنجینه اطلاعات رابط کوربا
۲۶	۴-۴ جعبه ابزار سرویس دهنده/سرویس گیرنده
۲۸	۵-۴ تکنولوژی COM/DCOM
۲۸	۶-۴ نتایج

۳۰	۱-۵ فصل پنجم: کوربا و بررسی امنیت در شبکه
۳۰	۲-۵ امنیت چیست؟
۳۰	۳-۵ اهداف سیستم امنیتی کوربا
۳۰	۴-۵ سرویس امنیتی کوربا
۳۱	۵-۵ ویژگی های سرویس امنیتی کوربا
۳۲	۶-۵ کوربا و SSL

۱-۶ فصل ششم: ارائه و ارزیابی یک مدل ترکیبی برای فراهم کردن توزیع بار و تحمل پذیری خطا در کوربا

۳۴	۲-۶ مقدمه
۳۴	۳-۶ روشهای موجود برای تحمل خطا در کوربا
۳۵	۴-۶ استراتژی های توزیع بار در کوربا
۳۵	۵-۶ ارائه ی یک روش توزیع شده برای توزیع بار در کوربا
۳۶	۶-۶ معماری کلی سیستم

۳۷.....	۶-۷ بررسی مزایا و معایب و محدودیت های روش پیشنهادی.....
۳۸.....	۶-۸ پیاده سازی روش پیشنهادی.....
۳۹.....	۶-۹ شبیه سازی روش پیشنهادی.....
۴۱.....	۶-۱۰ نتیجه گیری.....
۴۳.....	منابع.....

فهرست شکل ها

موضوع	صفحه
شکل شماره ۱-۲: درخواستهای ORB از سمت سرورهای مربوطه.....	۶.....
شکل شماره ۲-۲: سرویس توزیع یافته ORB.....	۹.....
شکل شماره ۳-۲: ساختار ساده کوربا.....	۱۰.....
شکل شماره ۴-۲: درخواست از کلاینت به object implementation منتقل می شود.....	۱۱.....
شکل شماره ۵-۲: ارتباط ORB مکانیزم درخواست سرویس از راه دور.....	۱۲.....
شکل شماره ۱-۳: بخش های اصلی مدل مرجع OMG.....	۱۵.....
شکل شماره ۲-۳: مکانیزم ارتباطی پایه کوربا.....	۱۶.....
شکل شماره ۳-۳: RMI در مقایسه با کوربا.....	۱۷.....
شکل شماره ۱-۵: جریان عمومی درخواست در کوربا.....	۳۱.....
شکل شماره ۵-۲: SSL به عنوان یک لایه امنیتی جداگانه بین IIOP و TCP/IP.....	۳۲.....
شکل شماره ۱-۶: قرارگیری اجزا در معماری توزیع بار توزیع شده.....	۳۶.....
شکل شماره ۲-۶: معماری کل سیستم پیشنهادی.....	۳۷.....
شکل شماره ۳-۶: تعداد سرویس دهنده ۱۰، تعداد سرویس گیرنده ۷، ۲ خطا در زمان ۳۰۰۰.....	۴۰.....
شکل شماره ۴-۶: گذردهی سیستم بدون بروز خطا برای تعداد سرویس دهنده ها و سرویس گیرنده های مختلف.....	۴۰.....

شکل شماره ۵-۶: گذردهی سیستم با وجود خطا برای تعداد سرویس دهنده ها و سرویس گیرنده های مختلف (خطا در فاصله های زمانی ۸۰۰ ثانیه ای) ۴۱

شکل شماره ۶-۶: مقایسه گذردهی، حالت های بدون خطا و خطادار برای تعداد ۶ سرویس دهنده و تعداد سرویس گیرنده های مختلف (خطا در فاصله های زمانی ۸۰۰ ثانیه ای) و مقایسه آنها با حالت بدون وجود توزیع بار ۴۱

فهرست جداول

موضوع	صفحه
جدول شماره ۱-۲: مقایسه ای سیستم های متمرکز و توزیع یافته ۸	
جدول شماره ۱-۳: نقاط قوت و ضعف کوربا ۲۰	

مقدمه

کوربا زبانی است که در کامپایلر زبانها قرار می گیرد و مزایای زیادی دارد از جمله باعث پایین آوردن هزینه های برنامه نویسی و همچنین ارتقاء کیفیت برنامه می شود. می توانیم توسط کوربا بسیاری از برنامه هایی که روی اینترنت وجود دارد را بهم وصل کنیم. هدف از این تحقیق شناخت متداولترین **object based distributed middleware** است. کوربا معروفترین و عمومی ترین زبان برای پیاده سازی اشیا است. ساختار زیر بنایی را تعریف می نماید که توسط آن زیر ساختار قادر به فراخوانی عملیات بر روی شی، بدون در نظر گرفتن محل قرار گیری آن بر روی شبکه است [۴] و [۱].

این تحقیق شامل شش فصل می باشد که فصل اول تاریخچه و پیشینه کوربا را بیان کرده ، فصل دوم شامل معماری کوربا^۱ ، اساسی ترین امکانات کوربا ، دلایل نیاز به کوربا ، ساختار و کارکرد کوربا ، مزایا و معایب کوربا شده است. در فصل سوم بررسی کوربا به عنوان زیرساختار ارتباطی بسته های نرم افزاری مرتبط با اسکادا و مقایسه آن با تکنولوژیهای مشابه DCOM^۲ و Java/RMI^۳ بیان گردیده ، فصل چهارم بررسی DCOM و کوربا در شبکه های client /server ، محاسبه شی توزیع شده را بیان می کند. در فصل پنج کوربا و بررسی امنیت در شبکه بیان شده و در نهایت در فصل آخر یک مدل ترکیبی برای فراهم کردن توزیع بار و تحمل پذیری خطا در کوربا ارائه و ارزیابی شده است.

(۱) Common Object Request Broker Architecture

(۲) Distributed Component Object Model

(۳) Remote Method invocation

۱-۱ فصل اول: تاریخچه و پیشینه کوربا

کوربا استاندارد برای نرم افزارهای ترکیبی^۱ است که توسط شرکت OMG^۲ طراحی شده و پشتیبانی می گردد. این استاندارد API^۳، پروتکل های رابطه ای و مدل های اطلاعاتی^۴ را تعریف می کند که می تواند نرم افزارهای ناهمگون (نوشته شده به زبان های متفاوت) را به هم مرتبط سازد. بنابراین با استفاده از کوربا می توانیم از شی^۵ در پلتفرم های توزیع یافته^۶، به صورت مشترک استفاده کنیم؛ بدون نگرانی از این که شی در چه موقعیت مکانی قرار گرفته یا به چه پلتفرمی متعلق است. کوربا می تواند کدهای نوشته شده (در برخی زبان های برنامه نویسی) را بسته بندی و به آن اطلاعاتی از قبیل توانایی اجرایی کدها و چگونگی اجرای آن ها را اضافه نماید. به طوری که این کدهای بسته بندی شده (یا شی ها) بتوانند از برنامه های دیگر (یا حتی شی های کوربا) که تحت شبکه قرار دارند، اجرا شود. کوربا برای تعیین کردن اینترفیس هایی که به دیگران ارائه می کند، از یک زبان رابطه ای به نام IDL^۷ استفاده می کند و از طریق این زبان می تواند کدهای اجرایی (مثلا جاوا یا C++) را بشناسد. امروزه می توان زبان های معروفی مثل جاوا، Smalltalk، C++، Python، آدا، سی و لیسپ را با استفاده از این زبان (IDL) به هم مرتبط ساخت و از توانایی های آن ها استفاده نمود. قسمت اول این تحقیق در آغاز نرم افزارهای توزیع یافته را معرفی کرده و دلایل نیاز به آن را مشخص می نماید. سپس این نرم افزارها را با سیستم های متمرکز یا توزیع یافته مقایسه می کند و در ادامه با طرح این سؤال که چرا به کوربا نیاز داریم، کوربا را معرفی و ساختار آن را تشریح می کند و بعد چگونگی کار این استاندارد را توضیح می دهد. در پایان نیز مزایا و ضعف های آن را به اختصار بیان می نماید [۴].

کوربا، پروتوکلی است که براساس آن امکان ایجاد ارتباط میان اشیاء طراحی و تولید شده در زبانهای برنامه نویسی و پلتفرمهای مختلف فراهم می گردد. زمانی که در یک سازمان برقراری ارتباط بین عناصر نرم افزاری روی پلتفرمهای مختلف ضرورت یابد، کوربا می تواند یکی از گزینه های قابل اجرا باشد. اشیاء سازگار با کوربا بطور مستقیم ارتباطی با یکدیگر برقرار نمی سازند بلکه درخواستهای یک شیء توسط سرویسی به نام ORB^۸ به شیء دیگر منتقل می شود [۲].

(۱) componentry

(۲) object management group

(۴) object/service

(۵) object

(۶) distributed

(v) Interface Definition Language

(٨) Object Request Broker

٢-١ تاریخچه کوربا

در سال ۱۹۸۹، OMG با ۸ عضو که مشتمل بر بیش از ۷۶۰ سازمان و بخش بود به منظور "فراهم سازی یک قالب کاری و ساختاری برای نرم افزارهای شیء گرا که بطور گسترده استفاده می شد" تشکیل شد. اولین نسخه کوربا در سال ۱۹۹۰ معرفی شد که تنها شامل یک سری مشخصات و ویژگیها بود و به تولید کنندگان نرم افزار اجازه می داد تا این مشخصات را با هر روشی پیاده سازی کنند. چندی بعد نسخه ۱٫۱ corba به بازار عرضه شد که مهمترین ویژگی آن تعریف زبانی با نام IDL^۱ بود که بعنوان API در این نرم افزارها برای ارتباط با ORB^۲ تعبیه شد. مهمترین محدودیت نسخه های CORBA X.۱ عدم وجود پروتکلی استاندارد برای ارتباط با ORB های مختلف تحت شبکه وجود بود که باعث می شد ORB یک شرکت نتواند با ORB شرکت دیگر ارتباط برقرار کند که این نقیصه نیز با ارائه نسخه ۲ CORBA که در دسامبر ۱۹۹۴ ایجاد شد با تعریف پروتکلی بنام IIOP^۳ رفع گردید. با استفاده از این پروتکل دیگر نرم افزارهایی که در آن ها از تکنولوژی کوربا استفاده می شد مستقل از سخت افزار و مستقل از شرکت تولید کننده نرم افزار بود. در سال ۲۰۰۰ میلادی نسخه ۳ CORBA تولید شد که کاملترین نسخه کوربا می باشد [۴].

در سال ۱۹۹۱، OMG^۴، نرم افزار ۱٫۱ CORBA را معرفی کرد که IDL و API ها را معین می کرد و به صورتی که اثر متقابل از یک شیء به نام Client/server را همراه یک عملکرد معینی از یک ORB فعال می ساخت. CORBA ۲٫۰ که در دسامبر ۱۹۹۴ تنظیم شد یک گام بزرگی را پیش برد و به شکلی واقعی قابلیت استفاده مفید بین ORB ها را از شرکت های متفاوتی از طریق IIOP، که IP/TCP mapping از GIOP^۵ می باشد، تعیین کرد. CORBA ۲٫۰ متعهد این قضیه است که همه ORB های آماده، IIOP را برای اطمینان که اثرپذیری متقابل پشتیبانی می کند [۴] و [۸].

از آن پس کوربا به آرامی نسخه های خود را ارائه کرد (نسخه کنونی ۲٫۶٫۱ است) ولی در این سیر تکاملی هر مرحله شاهد افزایش ویژگیهای استواری است که به سمت ساخت سیستم های ماهرانه^۱ جهت دار شده است. شرکت Sun Microsystem در سال ۱۹۹۸ پشتیبانی از کوربا را همراه نسخه جایگزین شده JDK ۱٫۲ و موارد اضافه شده Java IDL و یک ORB ساده شروع کرد و این امر آغاز یک رابطه دور و

(۱) Interface Definition Language

(۲) Object Request Broker

(۳) Internet – Inter – ORB- Protocol

(۴) object management group

(۵) General Inter-ORB Protocol

دراز بین Java و کوربا شد. امروزه بعد از گذشت ۴ سال ۱,۴ J۲SE این ازدواج را با پشتیبانی از CORBA ۲,۳,۱ می‌دهد. (تازه‌ترین نسخه کوربا شماره ۲,۶,۱ می‌باشد؛ تنها تفاوت مهم با نسخه ۲,۳,۱ وجود CORBA messaging است که در نسخه ۲,۴ اضافه شد) [۲].

۲-۱ فصل دوم: معماری کوربا

اساسی ترین جزء کوربا ، کارگزار درخواست شیء (ORB) می باشد که وظیفه آن تسهیل ارتباط بین اشیاء می باشد.

ORB یک جز از کوربا است که به عنوان میان افزار بین client و Server عمل میکند. با داشتن مرجع و رفرنس اشیاء دارای قابلیت همکاری (IOR)، ORB قادر خواهد بود که اشیاء مورد نظر را مکان یابی نموده و عملیات انتقال داده ها را از طریق فراخوانی های متدها از راه دور انجام دهد.

واسط یک شیء کوربا بوسیله زبان تعریف واسط کوربا که به اختصار IDL نامیده می شود، تعریف و مشخص می شود. یک کامپایلر IDL تعاریف IDL را به یک زبان برنامه نویسی کاربردی از قبیل C++ ، Java یا Tcl/Tk ترجمه می کند که موجب ایجاد ریشه ها^۲ و ساختارهای IDL^۳ شده که به ترتیب چارچوب^۴ کد نماینده^۵ سمت client و سمت سرور را فراهم می سازد. عملیات کامپایل برنامه های کاربردی در برگیرنده ریشه های IDL موجب ایجاد یک واسط فراخوانی ثابت فوق العاده کلیشه ای^۶ می گردد[۴].

درمقابل ، DII و DSI به اشیاء اجازه ایجاد شدن قبل از هرگونه دانشی در خصوص واسط IDL را می دهند. درخواستها و پاسخهای بین اشیاء در یک قالب استاندارد که توسط پروتوکل IIOP تعریف می گردد، انتقال و به مقاصد مورد نظر تحویل می گردد. درخواستها بوسیله ریشه کلاینت (یا درون DII) در قالب یک پلتفرم منظم شده و در سمت سرور آنمارشالینگ می شود. مارشالینگ پروسه ای است که پارامترهای ورودی را به شکلی که قابل انتقال توسط شبکه باشد تبدیل می کند.

آنمارشالینگ: عمل معکوس مارشالینگ است و داده های آمده از شبکه را به شکل پارامترهای ورودی تبدیل می کند. برای اینکه ORB بتواند داده ها را در شبکه رد و بدل کند آنها را به فرمت خاصی تبدیل می کند که این فرمت را one-the-wire می گویند[۳].

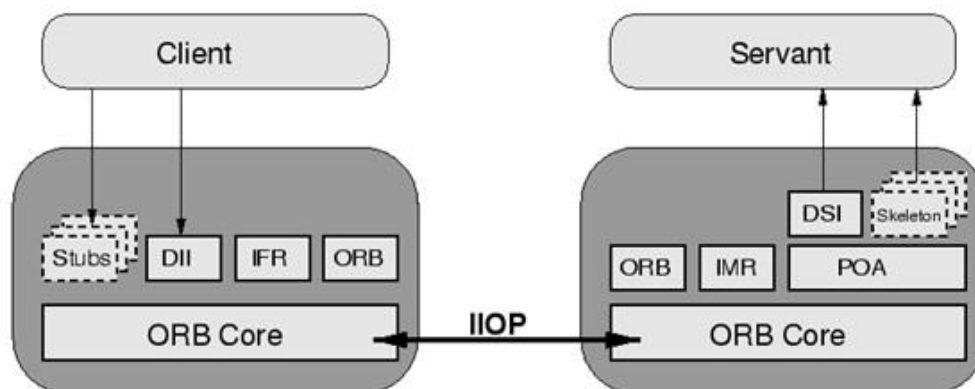
- (۲) stubs
- (۳) skeletons
- (۴) FrameWork
- (۵) Proxy Code
- (۶) strongly-typed

نتیجه مارشالینگ و آنمارشالینگ استقلال سخت افزاری است. بدلیل اینکه پارامترها هنگام انتقال از شبکه به یک شکل مستقل از سخت افزار تبدیل می شود و هنگام دریافت به یک شکل وابسته به سخت افزار تبدیل می گردد. در نتیجه ارتباط بین اجزاء یک رابطه مستقل از سخت افزار است. وفق دهنده سیار اشیاء کوربا را با مجموعه ای از متدهای عمومی مشخص به منظور دسترسی توابع ORB در محدوده تصدیق کاربر به منظور فعال سازی شیء تا ماندگاری و بقاء شیء را فراهم می سازد [۱].

این کار در واقع اساسی ترین وظیفه آن می باشد علاوه بر آنکه کار ایجاد رفرنس های اشیاء و مخبره درخواستهای ORB از سمت سرورهای مربوطه به سمت اشیاء هدف را نیز بر عهده دارد. ویژگیهای POA در زمان ایجاد آن بوسیله مجموعه ای از سیاستهای POA تعریف می گردد. هر سرور می تواند میزبان هرتعداد از POAها باشد که هر کدام دارای مجموعه سیاستهایی برای کنترل و اداره نمودن درخواستهای پردازی می باشند.

یکی از خصوصیات پیشرفته تر POA ، مدیریت servantها می باشد که وظیفه فعالسازی مجدد اشیاء سرور یا همان servantها در زمان نیاز به آنها را برعهده دارد [۴].

POA همچنین مکانیسمی را برای ذخیره و بازیابی یک شیء دارد که با استفاده از انباره اجرا (IMR) انجام شده و با مدیریت عملیات خودکار start و restart سرورها متوجه حضور اشیاء می گردد.

شکل شماره ۱-۲: درخواستهای ORB از سمت سرورهای مربوطه [۴]

کوربا هیچگونه ضمانتی را درباره چگونگی انجام این درخواستهای on-way توسط ORB ها متعهد نمی‌شود. بطور مثال، یک ORB که هیچگونه درخواست on-way را تحویل نمی‌دهد، می‌خواهد مورد قبول کوربا هم باشد (عجب توقعی!) بالاخره CORBA^{۲,۴} نیز یک سبک پیام‌رسانی^۱ خبره‌ای را ارائه

asynchronous (۱)

می‌دهد که از آن جایی که جزیی از J۲SE ۱,۴ نمی‌باشد به خارج از محدوده این سری مقالات کشیده می‌شود. (همان‌طور که به یاد دارید CORBA^{۲,۳,۱} را پشتیبانی می‌کند). نکته دیگر اینکه من به شرح و تفصیل در مورد پروتکل‌های ارتباطی درگیر با روش نیایش^۲ و تشکیلات ORB پرداختم. برای تصور مطلب، ORB از ۲ بخش اصلی تشکیل شده است: یک زمان اجرا client-side و یک زمان اجرا Stub. server-side. Stubها بخشی از زمان اجرای client-side بوده و skeletonها بخشی از زمان اجرای server-side می‌باشند. در شکل تصویری قضیه، وقتی که فقط یک ORB درگیر می‌شود، همان‌طور که در مثالمان تاکنون مطرح شد، پروتکل ارتباطی استفاده شده بین زمان اجرای client-side و server-side، ممکن است IIOP یا هر پروتکل دیگری که مورد پسند vendor است باشد. در چنین مواقعی بسیاری از ORBهای تجاری یک پروتکل بسیار کارآمد و بهینه شده‌ای را مورد استفاده قرار می‌دهند. ولی به خاطر داشته باشید: تمام ORBهایی که با نسخه ۲ یا بالاتر کوربا کار می‌کنند باید ارتباطی که IIOP را استفاده می‌کند، به خوبی پشتیبانی کنند. تا اثرپذیری متقابل با ORBها را مطمئن سازد [۲].

۲-۲ اساسی ترین امکانات کوربا :

الف) زبان تعریف واسط OMG^۱

ب) فراخوانی عملگرها و استفاده از تسهیلات به صورت ایستا و پویا

ج) رابط های شی و پروتکل های درون ORB^۲ [۴].

۲-۳ دلایل نیاز به کوربا

دلایل نیاز به کوربا را می‌توان در پنج مورد زیر فهرست کرد :

الف- گوناگونی سیستم عامل ها

ب- تنوع پلتفرم های سخت افزاری

ج- گوناگونی پروتکل های شبکه (برای مثال TCP/IP ، ATM و Ethernet)

د- گوناگونی زبان های برنامه نویسی (C ,C++ ,Java ,COBOL ,Basic ,Perl ,Smalltalk)

ه-نیاز ارتباط یافتن سیستم‌های جدید با سیستم‌های قدیمی [۳].

invocation (۲)

ویژگی	سیستم‌های متمرکز	سیستم‌های توزیع یافته
امنیت	زیاد	کم
در سیستم‌های توزیع یافته که object ها در سیستم‌های مختلفی قرار دارند، به امنیت بیشتری نسبت به سیستم‌های محلی نیاز است.		
مشکلات و ازکارافتادگی شی‌ها	همه شی‌ها با هم خراب می‌شوند	شی‌ها جداگانه خراب می‌شوند
اگر پردازنده‌ای که دو object را اجرا می‌کند دچار مشکل شود، هر دو object دچار مشکل خواهند شد.		
دسترسی همزمان	فقط با استفاده از چند Thread	دارد
برنامه‌ها بر روی سیستم‌های متمرکز، به صورت پیش فرض از یک thread استفاده می‌کنند. ولی در سیستم‌های توزیع یافته به صورت پیش فرض از thread استفاده می‌شود.		
ارتباط بین سیستم‌ها	سریع	آهسته
از آنجایی که ارتباط بین object ها در یک پردازنده سریع تر از ارتباط بین object ها در چند پردازنده می‌باشد، پیشنهاد می‌شود اگر ارتباط تنگاتنگی بین شی‌ها وجود دارد، از سیستم‌های متمرکز استفاده شود.		

جدول شماره ۲-۱: مقایسه‌ای سیستم‌های متمرکز و توزیع یافته [۱]

با استفاده از کوربا، دیگر دلیلی برای نگرانی در مورد این‌که از چه زبان برنامه‌نویسی، سیستم عامل یا پلتفرمی استفاده می‌کنید، وجود ندارد. از آنجایی که کوربا با مکانیزم ساده‌ای می‌تواند سیستم‌های مختلف از هر نوع و هر اندازه را به هم متصل کند، در خیلی از موقعیت‌ها بسیار مفید به نظر می‌رسد. یکی از مصارف کوربا در سرورهایی است که با تعداد زیادی کلاینت و ترافیک سنگین اطلاعاتی باید به خوبی کارکنند. استفاده از کوربا فقط محدود به نرم افزارهای بزرگ نمی‌شود و حتی در سیستم‌های بلا درنگ نیز کاربرد دارد [۹].

۲-۴ کوربا و ساختار آن

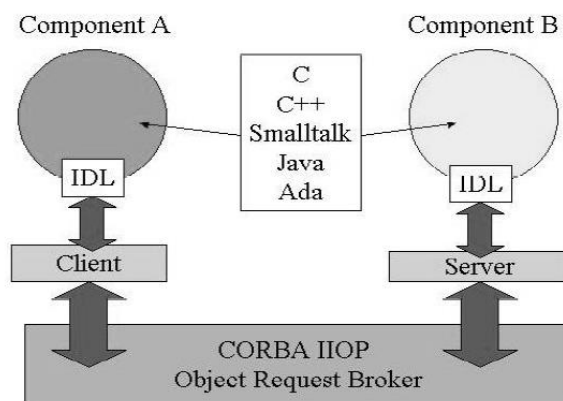
گروه OMG در سال ۱۹۸۹ با هدف ایجاد و پشتیبانی استاندارد برنامه‌های شی‌گرای غیر متمرکز به وجود آمد. البته، این گروه در واقع تولید کننده هیچ نرم‌افزاری نیست، بلکه مشخصات این برنامه‌ها را با استفاده از فناوری و نظرات اعضا مشخص می‌کند [۷].

این گروه شامل بیش از ۷۰۰ شرکت و سازمان تولیدکننده فناوری سیستم‌های توزیع‌یافته، بانک‌های اطلاعاتی، پلتفرم‌ها و سازندگان بزرگ نرم‌افزار می‌باشد. تلاش اصلی این گروه در راستای تعریف امکانات و ساختار لازم برای سیستم‌های شی‌گرای غیر متمرکز است و یکی از مکانیزم‌های اصلی در این رابطه که هسته مرکزی این گروه نیز می‌باشد ORB^۱ نام دارد.

کوربا ساختار استاندارد برای سیستم‌های توزیع‌یافته شی‌گراست که می‌تواند سیستم‌های ناهمگون و پراکنده را به هم مرتبط سازد. همان‌طور که گفته شد، کوربا ساختاری برای شیء‌های توزیع‌یافته مشخص می‌کند. محور اصلی این ساختار بر اساس درخواست سرویس از شیء‌های توزیع‌یافته می‌باشد. این شیء‌ها سرویس‌ها را از طریق اینترفیس‌هایشان که به زبان IDL^۲ مشخص شده‌اند، ارائه می‌دهند. Object های غیر متمرکز را می‌توان از object references ها که توسط اینترفیس‌های IDL تایپ شده‌اند، شناسایی کرد.

همان‌طور که در شکل می‌بینید، درخواست کننده سرویس (کلائنت) شماره مرجع object شیء سرویس‌دهنده را از طریق اینترفیس آن در اختیار دارد (Interface A) و ORB درخواست کلائنت را به شیء سرویس‌دهنده و جواب درخواست را به شیء درخواست کننده می‌رساند.

ORB در واقع یک سرویس توزیع‌یافته است که به درخواست شیء‌های دوردست^۳ رسیدگی می‌کند. بدین ترتیب که این شیء‌ها را در شبکه قرار می‌دهد، با شیء‌ها ارتباط برقرار کرده، و درخواست سرویس را مطرح می‌کند. سپس برای جواب سرویس درخواستی صبر می‌کند و سرویس مورد نظر را به کلائنت درخواست کننده منتقل می‌کند. ORB این کار را بدون توجه به موقعیت مکانی سرویس‌دهنده و زبان برنامه درخواست کننده انجام می‌دهد. نیازی نیست که کلائنت درخواست کننده به زبان کوربا تقاضای خود را مطرح کند ORB زبان برنامه درخواست کننده را شناسایی کرده (برای اکثر زبان‌های برنامه نویسی) و این زبان را ترجمه می‌کند [۴].

شکل شماره ۲-۲: سرویس توزیع یافته ORB [۶]

(۱) Object Request Broker

(۲) Interface Definition Language

(۳) Instances

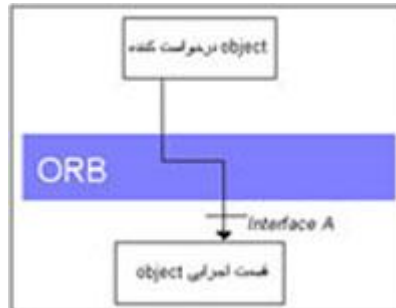
۲-۵ کارکرد کوربا

نرم‌افزارهایی که از کوربا استفاده می‌کنند، حاوی شی‌هایی هستند. البته معمولاً از یک شی چندین نمونه^۱ از یک نوع وجود دارد. مثلاً در یک سایت تجارت الکترونیک، نمونه سبدهای خرید زیادی وجود دارد که با وجودی که همه آن‌ها کاری یکسان انجام می‌دهند، هر کدام به مشتریان متفاوتی تعلق دارد و اطلاعات خرید آن مشتری را ذخیره می‌کنند [۴].

برای هر نوع از شی‌ها، مثلاً سبد خرید می‌باید یک ایتترفیس در OMG IDL تعریف کنیم که نشانگر سرویس‌هایی است که شی سرور در اختیار کلاینت‌های تقاضاکننده قرار می‌دهد. هر کلاینت که تقاضای اجرای عملیاتی از شی را دارد، باید از این ایتترفیس‌ها استفاده و آرگومان‌ها را کنار هم چیده و ارسال نماید. وقتی که این تقاضا به شی سرویس‌دهنده می‌رسد، این شی با استفاده از ایتترفیس مشابه آن، عملیات درخواستی کلاینت را انجام می‌دهد و آرگومان‌ها را جدا سازی می‌کند. پس از انجام عملیات درخواستی، جواب درخواست، بسته بندی شده و با استفاده از تعریف ایتترفیس از همان مسیری که آمده بود، بر می‌گردد [۱۰].

ایتترفیس IDL برای اکثر زبان‌های برنامه‌نویسی از جمله Ada, Lisp, IDLscript, Python, COBOL, Smalltalk, java, C++, C و از طریق استاندارد OMG تعریف شده است. جداسازی ایتترفیس و قسمت اجرایی که توسط OMG IDL مهیا شده است، یکی از مهم‌ترین پایه‌های اصولی کوربا می‌باشد و ایجاد ایتترفیس برای هر شی در کوربا ضروری است. از طرف دیگر قسمت اجرایی هر شی از دید سیستم مخفی می‌ماند و کلاینت از آن چیزی نمی‌داند. در نتیجه کلاینت‌ها فقط می‌توانند از طریق

اینترفیس‌ها به سرویس‌ها دسترسی داشته و تنها سرویسی را اجرا کنند که توسط اینترفیس‌های IDL معرفی شده اند [۱۱].

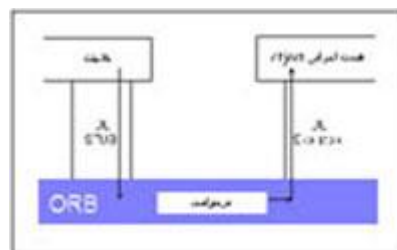

شکل شماره ۲-۳: ساختار ساده کوربا [۱۰]

unique (۱)

همان‌طور که در شکل ۲-۳ نشان داده شده‌است، کلاینت توسط اینترفیس IDL تقاضای سرویس می‌کند. برای این کار IDL باید به کلاینت stubs و object skeletons کامپایل شود و stubs و object skeletons نقش نمایندگان کلاینت و سرور را بازی می‌کنند و از آن جایی که IDL تعریف مشخصی برای اینترفیس‌ها دارد، اگر حتی این دو نماینده به دو زبان متفاوت یا حتی بر روی دو ORB از دو شرکت مختلف اجرا شوند، می‌توانند بدون مشکل به هم مرتبط شوند.

همان‌طور که اشاره شد، در کوربا هر نمونه از اشیا دارای یک کد یکتا^۱ به نام object reference هستند. کلاینت‌ها از این اشیا برای هدایت درخواست‌هایشان و شناساندن خود به OR ها استفاده می‌کنند. اگرچه کلاینت‌ها درخواست‌هایشان را به نماینده سرور یا IDL stub منتقل می‌کنند نه به خود سرور، چنین به نظر می‌رسد که کلاینت مستقیماً به سرور دسترسی دارد. این درخواست سپس از طریق ORB و skeleton به قسمت اجرایی می‌رسد و این قسمت به این درخواست رسیدگی می‌کند. شکل ۲-۴ مکانیزم درخواست سرویس از راه دور را نشان می‌دهد [۲].

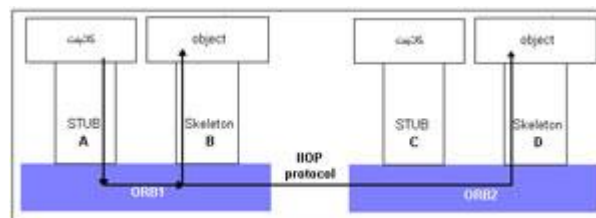

شکل شماره ۲-۴: درخواست از کلاینت به object implementation منتقل می‌شود [۴]

برای ایجاد ارتباط و درخواست از شی دوردست، در اولین قدم، کلاینت object reference شی موردنظر را از راه‌های گوناگونی مثل Naming Service به دست می‌آورد و با استفاده از مکانیزم درخواست محلی، درخواست خود را مطرح می‌کند. وقتی که ORB متوجه می‌شود object reference موجود، مخصوص یک شی دوردست است، مسیر خود را عوض کرده و از طریق شبکه پروتکل (IIOP) به دنبال ORB شی دوردست می‌گردد و درخواست خود را مطرح می‌کند [۹].

چگونگی این مکانیزم از این قرار است که گروه OMG استاندارد دو مرحله‌ای برای این رویه دارد. در مرحله اول کلاینت از نوع شی‌ای که درخواست می‌کند، اطلاع دارد (مثلاً سبد خرید) و stub کلاینت (A) و skeleton شی توسط IDL یکسان تولید شده است. این بدین معنی است که کلاینت دقیقاً می‌داند که چه عملیاتی (و با چه پارامترهای ورودی) می‌تواند درخواست کند و چه زمانی درخواست به شی مقصد می‌رسد. در مرحله دوم باید ORB های کلاینت و شی مورد نظر، هر دو از یک پروتکل یکسان تبعیت کنند [۸].

این پروتکل حاوی تمامی اطلاعات مورد نیاز (ازجمله تمامی پارامترهای ورودی/خروجی) برای دسترسی به شی مقصد می‌باشد. اگر چه ORB ها می‌توانند شی‌های محلی را از دوردست تشخیص دهند، از آنجایی که کلاینت حاوی هیچ objec treferece ای در موقع درخواست نیست، قادر به تمایز شی‌های دوردست و محلی نمی‌باشد و همان‌طور که قبلاً ذکر شد، این از اصول اصلی کوربا می‌باشد (بدون اهمیت بودن موقعیت مکانی شیء) [۴].

شکل شماره ۲-۵: ارتباط ORB مکانیزم درخواست سرویس از راه دور [۶]

۲-۶ مزایا و معایب کوربا

با توجه به آنچه گذشت، اکنون به نظر می‌رسد بحث درباره مزایا و معایب این استاندارد، ضروری باشد. از این رو به پاره‌ای از مزایا و معایب کوربا اشاره می‌شود:

- کلاینت نیازی به دانستن موقعیت مکانی شی ندارد. یک شی می‌تواند هر جا باشد، به کلاینت متصل باشد یا بر روی سروری در آن سوی کره زمین، هیچ فرقی نمی‌کند.

- موقعیت مکانی شی می‌تواند بدون بروز اشکال در نرم افزار تغییر یابد.

- کلاینت نیازی به دانستن این که سروری برای جواب دادن به درخواست وجود دارد یا نه، ندارد.

-کلاينت و سرور می‌توانند به دو زبان كاملا متفاوت نوشته شوند و این مزیت مهم كوربا اجازه استفاده از قدرت زبان های مختلف را از طریق (IDL) برای تهیه نرم افزارهای بزرگ می‌دهد.

-کلاينت نمی‌داند یک شی چگونه عمل می‌کند. به همین خاطر یک سرور می‌تواند بدون این که کلاينت اطلاع پیدا کند یک بار از فایل ساده و بار دیگر از پایگاه اطلاعاتی شی‌گرا برای ذخیره اطلاعات استفاده نماید .

-سرعت و کارایی سیستم‌هایی که از كوربا استفاده می‌کنند بسیار بالا است.

-سیستم‌های عامل و پروتکل سرور و کلاينت می‌تواند متفاوت باشد .

اگرچه همان‌طور که می‌بینید استفاده از كوربا می‌تواند مزایای زیادی داشته باشد، اما دارای نقاط ضعف زیر نیز هست :

-از انتقال و جابه‌جایی شی (object) ها پشتیبانی نمی‌کند.

-كوربا به IDL‌هایی نیاز دارد که هنوز برای برخی از زبان‌ها تعریف نشده است و وقت زیادی برای یادگیری آن‌ها نیاز است

-اگر كوربا نتواند نیازهای صنایع امروز را برآورده سازد و رواج نیابد، آینده مبهمی در انتظار خواهد داشت و ممکن است به جمع سیستم‌های قدیمی بپیوندد.

-از آنجایی که خصوصیات كوربا هر چند وقت یک بار عوض می‌شود ، نیاز به آموزش و بروزرسانی بیشتری دارد.

-از آن جایی که شعار كوربا ، سرعت و کارایی بیشتر نسبت به سیستم‌های توزیع‌یافته جاوا مثل RMI است و همه نرم افزارهای کاربردی نیازی به سرعت بالای آن ندارند ، شاید بتوان گفت اگر بخواهیم فقط با جاوا کار کنیم آسانی و کاربرد سیستم‌هایی مثل RMI از كوربا بیشتر است [۴].

۳-۱ فصل سوم : بررسی کوربا به عنوان زیرساختار ارتباطی بسته های نرم افزاری مرتبط با اسکادا

۳-۲ مقدمه

کوربا هسته مرکزی مدل مرجع OMA که معماری استاندارد برای سیستم های نرم افزاری مرتبط به هم تعریف می کند، را تشکیل می دهد. معماری OMA جهت استاندارد کردن مدل ارتباطی نرم افزارهای گسترده که تبادل اطلاعات بین بسته های نرم افزاری از مسائل اصلی آن می باشد، توسط سازمان OMG مطرح شده است. مشخصات استاندارد کوربا بستری را فراهم می کند که این بسته ها بتوانند در یک محیط ناهمگون شامل سخت افزارها، سیستم عامل ها، و زبان های پیاده سازی مختلف از سرویس های یکدیگر بصورت ساختار یافته ای استفاده نمایند. در سیستمهای نرم افزاری کنترل پروسه، بالخصوص سیستم های کنترل شبکه قدرت، استاندارد شدن رویه تبادل اطلاعات بین بسته های نرم افزاری همیشه مورد بحث واقع شده است. در این سیستمها معمولاً اطلاعات کل سیستم به صورت متمرکز در ماشین های سرور اسکادا جمع آوری شده و در اختیار بسته های نرم افزاری نمایش اطلاعات نرم افزارهای مدیریت و تحلیل DMS/EMS و یا GIS گذاشته می شوند.

در این تحقیق ابتدا سازمان OMG معماری OMA و سرویس های آن را معرفی می کنیم. سپس استاندارد CORBA که زیرساخت مرکزی این مدل می باشد را با تکنولوژیهای مشابه DCOM و Java RMI جهت استفاده در نرم افزار اسکادا مقایسه می کنیم [۳].

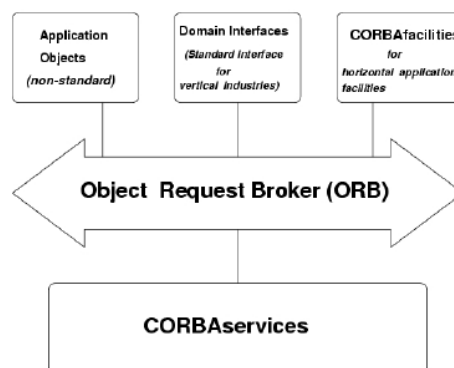
۳-۳ معرفی OMG

OMG یک سازمان بین المللی است که توسط بیش از شرکت مهم و فعال در زمینه تکنولوژی اطلاعات شامل طراحان، توسعه دهندگان نرم افزار پشتیبانی می شود. این سازمان در سال ۱۹۸۹ با هدف ارتقاء تکنولوژی شیء گرا در تولید نرم افزار تاسیس شده است [۳].

منشور کاری سازمان OMG تولید استانداردها و رهنمونهای کاربردی برای صنعت اطلاعات در جهت ایجاد یک قالب مشترک برای توسعه نرم افزارها شیء گرا تعریف شده است. اهداف پایه این استانداردها ایجاد قابلیتهای استفاده مجدد، حمل پذیری، سازگاری نرم افزارهای شیء گرا در محیط های گسترده و ناهمگون می باشد. پیروی از این استانداردها این امکان را فراهم می آورد با هم کار کنند OMG به سمت استقرار ساختار "معماری بر مبنای مدل MDA از طریق تهیه برآورد که بتواند نرم افزارهایی تولید کند که در محیط های ناهمگون سخت افزارها و سیستم عامل های مختلف با مشخصات پایه شامل کوربا، XMI، MOF، CORBA/IIOP، UML، Domain، Interface پیش می رود. این استانداردها توسط بسیاری از شرکتهای مهم پیاده سازی و در صنعت اطلاعات در حال استفاده است [۳].

۳-۴ معرفی OMA

OMG مدل مرجع را به منظور مشخص نمودن معماری سطح بالا قطعات شیء گرا معرفی کرده است. مدل مرجع ویژگیهای کلی بسته ها، اینترفیس ها و پروتکل هایی را در ساختار OMA مشخص می کند اما به تعریف جزئیات نمی پردازد. مدل مرجع OMA که در شکل زیر به نمایش درآمده است دارای پنج بخش اصلی است [۳].

شکل شماره ۳-۱: بخش های اصلی مدل مرجع OMA [۶]

الف- در بخش مرکزی مدل که قلب ارتباطی آن نیز می باشد دلال درخواست تهای اشیاء یا ORB قرار گرفته است. این بخش Client ها را قادر می سازد که با اشیاء در یک محیط گسترده ارتباط برقرار کنند OMG

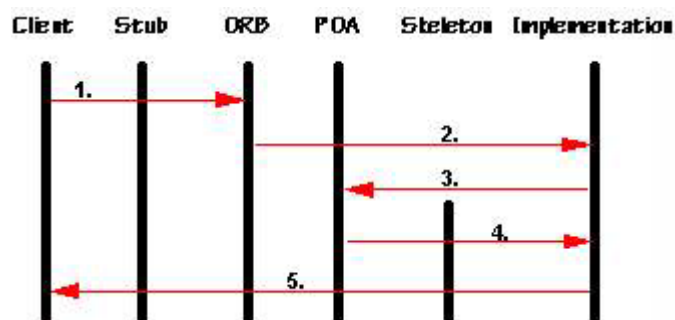
در این بخش مشخصات کوربا را تعریف کرده است که قابلیت فراخوانی عملیات روی اشیاء را در محیط شبکه و در یک محیط ناهمگون شامل سیستم عامل ها یا زبانهای برنامه نویسی مختلف ممکن می سازد.

ب- Object Services مجموعه ای از سرویسها و اینترفیس ها را شامل می شود که عملکردهای پایه را برای تحقق مدیریت اشیاء تعریف می کند. سرویسهای کوربا محیطی را فراهم میکنند که اشیاء به صورت مستقل بتوانند وظایفشان را انجام داده و همچنان رابطه آنها تعریف شده با سطح دسترسی قابل کنترل باقی بماند.

ج- CORBA Facilities شامل مجموع های از کلاسها و اشیاء هستند که برای کاربردهای عام در شاخه های مختلف صنعت نرم افزار می توانند مورد استفاده قرار بگیرد. این بخش که به آن تسهیلات افقی هم گفته می شود، فعلاً محدود به چهار بخش تسهیلات چاپ کردن ، زمان ، بین المللی سازی و واسط موبایل می باشد.

د- Domain Interface که به آن تسهیلات عمودی هم گفته می شود مجموعه ای از اینترفیس های استاندارد برای مصارف خاص در دنیای نرم افزار می باشد. از جمله کاربردهای آن می توان به کاربردهای سیستمهای مالی ، تولید صنعتی و بهداشتی/پزشکی اشاره نمود.

ه- Application Object به بخشی در این معماری گفته می شود که اختصاص به برنامه های کاربردی کاربران دارد. این برنامه ها چه استاندارد شده یا نشده باشند از طریق ORB می توانند به سرویسهای تعریف شده در بخشهای قبلی یا حتی با یکدیگر ارتباط برقرار کنند و عملیات اشیاء آنها را درخواست و اجرا نمایند [۳] و [۷].

شکل شماره ۳-۲: مکانیزم ارتباطی پایه کوربا [۳]

۳-۵ معرفی Object Services

همانطور که قبلاً توضیح داده شد Object Services بخشی از معماری OMA می باشد. این سرویس ها عملکرد پایه ای برای مدلسازی منطقی و انباره فیزیکی اشیاء فراهم می سازند. عملکردهای Object Services از طریق ORB برای بقیه سیستم قابل دسترسی می باشد. با توجه به آزاد بودن این استاندارد ها، در پیاده سازی می توان اینترفیس های خاصی را علاوه بر مشخصات تعیین شده OMG پشتیبانی نمود و عملکردهای جدیدی را ارائه نمود.

عملکردهایی عمومی که Object Services می تواند پشتیبانی کنند از قرار زیر می باشد:

- **مدیریت کلاسها** : قابلیت ایجاد ، تغییر ، پاک کردن ، کپی کردن و کنترل تعاریف کلاسها و اینترفیس به کلاسها و همچنین روابط بین آنها.

- **مدیریت نمونه ها** : قابلیت ایجاد ، تغییر ، پاک کردن ، کپی کردن ، منتقل کردن ، فراخوانی و کنترل اشیاء و رابطه بین آنها.

- **انباره کردن** : قابلیت انباره کردن به صورت دائمی یا گذرا و برای اشیاء کوچک یا بزرگ شامل حالت آنها و متدهای آنها.

- **همخوانی** : قابلیت ایجاد همخوانی و سازگاری حالت اشیاء هم به صورت تکی (مثلاً از طریق قفل های نرم افزاری) و هم به صورت جمعی (مثلاً از طریق) تراکنشها .

- **امنیت** : قابلیت تعریف و اعمال شرط در سطحهای مختلف برای دسترسی به اشیاء و واحدهای آنها

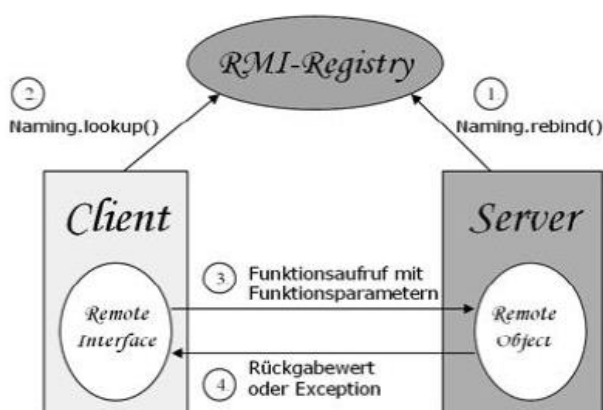
- **Query** : قابلیت انتخاب اشیاء یا کلاسها از مجموعه های تعریف شده.

- **نگارش** : قابلیت نگهداری، مدیریت و همخوانی کردن نگارشهای مختلف اشیاء [۳].

۳-۶ مقایسه کوربا با تکنولوژیهای مشابه

در اینجا به مقایسه کوربا ، DCOM و Java/RMI در نرم افزار اسکادا می پردازیم.

۳-۶-۱ RMI در مقایسه با کوربا:

شکل شماره ۳-۳: RMI در مقایسه با کوربا [۴]

۲-۶-۳ RMI چیست؟

RMI مخفف عبارت Remote Methode invocation به معنی «فراخوانی متد از راه دور» است. همان طور که از نام این اصطلاح مشخص می شود، RMI مکانیسمی در اختیار برنامه نویسان جاوا قرار می دهد که می توانند از طریق آن متد اشیای گوناگون را بر روی یک ماشین مجازی راه دور اجرا کنند. مکانیسم های فراخوانی راه دور متفاوتی در دنیای نرم افزار ایجاد شده اند، اما RMI برخلاف بسیاری از آنها محدود به انواع داده ای اولیه یا ساختارهایی متشکل از داده های ساده نیست و به کمک آن می توان اشیای نرم افزاری را به تمامی همانند یک پارامتر عبور داد یا باز گرداند [۸].

این ویژگی از RMI یک مکانیسم منحصر به فرد می سازد. چنین خاصیتی به این معنی است که یک برنامه نویس جاوا می تواند به کمک RMI، کدهای جدیدی را در شبکه انتقال دهد و در ماشین های مجازی راه دور به صورت دینامیک آن ها را اجرا نماید. بدین ترتیب برنامه نویسان جاوا در زمان برنامه نویسی سیستم های گسترده، آزادی عمل زیادی به دست خواهند آورد. در یک محیط گسترده، کلاینت های RMI می توانند به نسخه های جدید سرویس های جاوا دسترسی داشته باشند و نیازی به توزیع کردن برنامه به کلاینت ها نخواهد بود. این ویژگی همانطور که در محیط های شبکه محلی اجرا می شود، در محیط وب نیز قابل اجرا است.

در مکانیسم RMI، از ویژگی رجیستری هم پشتیبانی می شود. کلاینت های RMI با مراجعه به رجیستری هم پشتیبانی می شود. کلاینت هایی که از سرویس مشخصی استفاده می کنند، می توانند با مراجعه به رجیستری RMI، به آخرین نسخه سرویس دسترسی یابند. در صورت نیاز به کلاس جدید، می توان آن را از طریق وب سرور بارگذاری کرد.

RMI دارای ویژگی های دیگری علاوه بر آنچه در بالا به آن اشاره شد، نیز هست. پردازش راه دور و تقسیم بار پردازنده ها نمونه هایی از قابلیت های ساده RMI تلقی می شوند RMI به جهت قابلیت انعطاف و سازگاری زیاد، از طرف برنامه نویسان به سرعت به عنوان یک ابزار مهم برای توسعه سیستم های گسترده، پذیرفته شد. اما زمانی که برنامه هایی به زبان های مانند C++ یا زبان های دیگری (غیر جاوا) بخواهند با RMI ارتباط بیابند، مشکلاتی ایجاد خواهد شد.

در واقع RMI تکنولوژی ویژه جاوا با نرم افزارهایی که به زبان هایی غیر جاوا توسعه یافته اند استفاده کرد. به همین دلیل، استفاده از RMI به همان سرعتی رواج یافت، رو به کاهش گذاشت. در واقع چنین استدلال

می شد که در دنیای امروز روز به روز بر مواردی که نیاز به ارتباط دادن نرم افزارهایی که با تکنولوژی هایی متفاوت توسعه یافته اند، بیشتر می شود که در صورت استفاده از RMI، امکان توسعه آتی نرم افزار محدود خواهد بود [۹].

(۱) Remote Methode invocation

۳-۶-۳ کوربا یا RMI

همان طور که بیان شد، هر کدام از این دو تکنولوژی ها دارای ویژگی ها و مزایای خاص خود هستند و نمی توان هیچ یک را به طور مطلق جایگزین دیگری کرد. خواص هر یک از دو تکنولوژی موجب شده است که هر یک از آنها در حوزه فعالیت مشخصی به کار روند. خلاصه آن که اگر از مقایسه این دو تکنولوژی در اینجا نام برده می شود، علت آن است که از این طریق بهتر می توان قابلیت ها و نقاط قوت یا ضعف آن ها را شناسایی کرد.

تکنولوژی RMI قابلیت ها و برتری های قابل توجهی نسبت به کوربا دارد که در این نوشته از مهم ترین آن ها یاد کردیم. این تکنولوژی از زمان معرفی JDK ۱,۲۰ به این طرف در دسترس همگان قرار داده شده است. به همین دلیل هم بسیاری از برنامه نویسان جاوا با این تکنولوژی آشنایی دارند و از تجربه استفاده از آن برخوردارند و باز به همین دلیل نیز در بسیاری از شرکت ها و سازمان ها از همان زمان ها سیستم هایی به کار گرفته شده اند که بر اساس RMI عمل می کنند. این موارد باعث شده اند که با وجود آنکه تکنولوژی کوربا در بسیاری از موارد کارها را برای برنامه نویسان سهل کرده است اما هنوز بسیاری از برنامه نویسان به کار با RMI ادامه می دهند و صنعت نرم افزار نیز به چنین برنامه نویسانی نیاز دارد.

از طرف دیگر تکنولوژی کوربا به دلیل سهولت کاربرد و قابلیت انعطاف پذیری و از همه مهم تر پرتابل بودن آن (امکان استفاده در زبان های گوناگون) طرفداران زیادی در بین برنامه نویسان یافته است. اما صرف نظر از این موضوع استفاده از این تکنولوژی در سازمان هایی که سیستم های نرم افزاری گسترده ای دارند و امکان جایگزینی تمامی بخش های آن ها با اجزای نرم افزاری جدید میسر نیست، امری غیر قابل اجتناب یا غیر قابل جایگزین تلقی می شود. تکنولوژی کوربا به راحتی می تواند بین بخش های نرم افزاری متفاوت و

سکوی های گوناگون ارتباط برقرار کرده و همانند پل ارتباطی به کار گرفته شود. در واقع تنها محدودیت کوربا در این زمینه آن است که برای آن که بتوان از این تکنولوژی در زبان های برنامه نویسی متفاوت استفاده کرد، باید قبلاً پشتیبانی از کوربا در آن زبان فراهم شده باشد.

نکته مهم دیگر، وضعیت سرعت و کارایی این دو تکنولوژی در مقایسه با یکدیگر است. مشخص شده است که کوربا از نظر سرعت اجرا تا حدودی بر RMI برتری دارد و به همین دلیل جذابیت بیشتری در بین برنامه نویسانی که در حوزه برنامه نویسی real-time کار می کنند، یافته است [۳].

نقاط قوت	نقاط ضعف
توصیف سرویس ها، نیازمند استفاده از زبان توصیفی اینترفیس یا IDL دارد. زبانی که باید آموخته شود. استفاده از سرویس ها نیازمند به موجود بودن نگاشت IDL به زبان برنامه نویسی مربوطه است. در واقع انتظار برای عرضه نگاشتی برای زبانی که قبلاً نگاشت IDL برای آن فراهم نشده است، معقول نخواهد بود.	توصیف سرویس ها را می توان به زبان های متفاوت و تحت سکوی های گوناگون نوشت و از طریق هر زبان دلخواهی به کمک نگاشت IDL مربوطه، به آن دسترسی یافت .
ابزارهای تولید نگاشت IDL برای زبان های گوناگون، زیربنای کد اینترفیس ها را تولید می کنند. هرچند که برخی از چنین ابزارهایی احتمالاً تغییرات جدید را در کد پیاده سازی شده لحاظ نمی کنند.	با وجود IDL، کد رابط یا اینترفیس به طور کامل از کد نرم افزار جدا نگه داشته می شود و به این دلیل برنامه نویسان قادر خواهند بود، پیاده سازی های متفاوتی برای کار با یک اینترفیس طراحی کنند.
از انتقال و تبادل اشیای نرم افزاری یا کدهای اجرایی، پشتیبانی نمی کند.	تکنولوژی کوربا برای کار با سیستم های نرم افزاری قدیمی تر ایده آل بوده و امکان توسعه آتی هر سیستم نرم افزاری را فراهم و تضمین می کنند.
آینده این تکنولوژی به نوعی در ابهام قرار دارد. در صورت عدم رواج و همه گیری کوربا در صنعت، این تکنولوژی به جمع تکنولوژی های قدیمی خواهد پیوست کوربا. روش ساده ای برای برقراری ارتباط بین اشیای نرم افزاری و	Corba روش ساده ای برای برقراری ارتباط بین اشیای نرم افزاری و سیستم ها، ارائه می دهد.

	سیستم‌ها، ارائه می‌دهد.
کارایی و سرعت سیستم‌های مبتنی بر کوربا می‌تواند در حدقابل توجهی بالا باشد .	تمام کلاس‌های نرم‌افزار نیاز به کارایی RealTime ندارند و می‌توان از سرعت و کارایی در برابر سهولت کاربرد در سیستم‌های تماماً جاوا و خالص، چشم‌پوشی کرد. کارایی و سرعت سیستم‌های مبتنی بر کوربا می‌تواند در حد قابل توجهی بالا باشد.

جدول شماره ۳-۱: نقاط قوت و ضعف کوربا در مقایسه با RMI[۳]

تکنولوژی RMI قابلیت‌ها و برتری‌های قابل توجهی نسبت به کوربا دارد که در این نوشته از مهم‌ترین آن‌ها یاد کردیم. این تکنولوژی از زمان معرفی JDK ۱٫۲۰ به این طرف در دسترس همگان قرار داده شده است. به همین دلیل هم بسیاری از برنامه‌نویسان جاوا با این تکنولوژی آشنایی دارند و از تجربه استفاده از آن برخوردارند و باز به همین دلیل نیز در بسیاری از شرکت‌ها و سازمان‌ها، از همان زمان‌ها سیستم‌هایی به کار گرفته شده‌اند که بر اساس RMI عمل می‌کنند. این موارد باعث شده‌اند که با وجود آنکه تکنولوژی کوربا در بسیاری از موارد کارها را برای برنامه نویسان سهل کرده است، اما هنوز بسیاری از برنامه نویسان به کار با RMI ادامه می‌دهند و صنعت نرم افزار نیز به چنین برنامه نویسانی نیاز دارد.

از طرف دیگر تکنولوژی کوربا به دلیل سهولت کاربرد و قابلیت انعطاف‌پذیری و از همه مهم‌تر، پرتابل بودن آن (امکان استفاده در زبان‌های گوناگون)، طرفداران زیادی در بین برنامه نویسان یافته است. اما صرف نظر از این موضوع، استفاده از این تکنولوژی در سازمان‌هایی که سیستم‌های نرم‌افزاری گسترده‌ای دارند و امکان جایگزینی تمامی بخش‌های آن‌ها با اجزای نرم‌افزاری جدید میسر نیست، امری غیر قابل اجتناب یا غیر قابل جایگزین تلقی می‌شود. تکنولوژی کوربا به راحتی می‌تواند بین بخش‌های نرم‌افزاری متفاوت و سکوی‌های گوناگون ارتباط برقرار کرده و همانند پل ارتباطی به کار گرفته شود. در واقع تنها محدودیت کوربا در این زمینه آن است که برای آن که بتوان از این تکنولوژی در زبان‌های برنامه‌نویسی متفاوت استفاده کرد، باید قبلاً پشتیبانی از کوربا در آن زبان فراهم شده باشد [۳] و [۱۰].

نکته مهم دیگر، وضعیت سرعت و کارایی این دو تکنولوژی در مقایسه با یکدیگر است. مشخص شده است که کوربا از نظر سرعت اجرا تا حدودی بر RMI برتری دارد و به همین دلیل جذابیت بیشتری در بین برنامه نویسانی که در حوزه برنامه‌نویسی realtime کار می‌کنند، یافته است.

در بین این سه تکنولوژی Java/RMI محدود به زبان برنامه نویسی Java است. زبان Java به لحاظ مستقل بودن از سیستم عاملها و داشتن ساختار شیء‌گرا قوی، زبان برنامه نویسی مهمی به شمار می‌رود. اما از آنجا که نرم افزارهای اسکادا معمولاً بر مبنای زبان ++C بنا نهاده شده است (که بهترین عامل انتخاب

آنها نزدیک بودن C به زبان ماشین و پاسخ دهی مناسب برای سیستمهای زمان حقیقی می باشد) لذا تکنولوژی Java/RMI از شانس کمتری برای انتخاب در نرم افزار اسکادا برخوردار می باشد [۳].

در اینجا به مقایسه تفاوت های تکنولوژی DCOM و کوربا می پردازیم.

تکنولوژیهای DCOM و کوربا از زبان ایتترفیس IDL خاص خود برای پیاده سازی دسترسی Client ها و سرورها که به زبانهای برنامه نویسی مهم نگاشته می شود سود می برند.

در کوربا زبان IDL که (OMG IDL نامیده می شود) بسیار ساخت یافته تر است. از قابلیت ارث بری چندگانه آن میتوان برای دوباره تعریف کردن ایتترفیس اشیاء Server سود برد. در OMG IDL قابلیت انعطاف بیشتری در تعریف انواع داده های دارد. از جمله موارد اختلاف می توان به سری با طول ثابت و متغیر string و union اشاره نمود [۶].

اطلاعات اشیاء در کوربا در ساختاری به نام Implementation Repository ذخیره می شود. این ساختار از فایل برای نگهداری اطلاعات استفاده می کند و مشکلات Windows registry را از لحاظ قابلیت حمل پذیری را ندارد. همچنین سرویس نامگذاری ساختار گرافی را برای دستیابی اشیاء Server و Trading Service ساختاری بر مبنای ماهیت را برای پیدا کردن اشیاء ارائه میکنند.

در DCOM قابلیت دستیابی و فراخوانی دینامیکی متدهای شیء از طریق ایتترفیس خاص IUnknown پشتیبانی می شود. در کوربا این قابلیت از طریق ساختارهای DII در Client و ساختار DSI در سرور پشتیبانی می شود [۳].

در بررسی مشخصات کوربا و DCOM می بینیم که در اصول ارتباط شیء گرا هر کدام روشی را برای حل مسائل مختلف در نظر گرفته اند و هر دو تا حدودی موفق بوده اند. گرچه استاندارد کوربا با توجه به اینکه قدمت آن کمی بیشتر است و در تهیه آن شرکتهای مختلف سهم بوده اند همچنین از آغاز تاکنون تا حال به صورت مداوم در حال تکمیل و تدوین بوده است از ساختار منسجم تری برخوردار است و وظایف بیشتر و بهتر تقسیم شده است. برای مثال سیستم هایی که نیازی به فراخوانی دینامیکی متدها ندارند لازم نیست DII و DSI را پیاده سازی کنند. همچنین جستجو برای دستیابی اشیاء از طریق زیرسیستم های دیگر نظیر سرویس نامگذاری و تجارت صورت می گیرد. این سرویسها انحصاری نبوده و می توان از شرکتهای مختلف تهیه و به هم متصل نمود. همچنین استفاده از آنها اجباری نمی باشد و برای مثال در سیستم های زمان حقیقی برای بالا بردن کارایی می توان آنها را کنار گذاشت [۳].

همچنین با توجه به بازبودن استاندارد کوربا قابلیتهای جدید به صورت مداوم برای صورت مسئله های جدید در حال اضافه شدن است. برای مثال مشخصات minimum CORBA که مشخصات ساده شده ای از کوربا می باشد برای استفاده سیستمهای نهفته که منابع محدودی دارند، تعریف شده است.

مهمترین برتری کوربا نسبت به DCOM آزاد بودن و باز بودن استاندارد کوربا است. این ویژگی باعث می شود مثال به راحتی می توان که از انحصاری بودن محصول جلوگیری شود. برای ORB های مختلف را به صورت ترکیبی استفاده کرد و یا اگر یک ORB خواسته های جدید را برطرف نکرد به راحتی آن را با ORB شرکت دیگر تعویض نمود.

کوربا توسط شرکتهای بزرگ در محصولات مهم فراوانی مورد استفاده قرار گرفته است. با توجه به افزایش مداوم قابلیت های کوربا پیش بینی می شود این توجه روزافزون باشد. کوربا در استانداردهای دیگر نیز مورد توجه قرار گرفته شده است. به طور خاص استانداردهای DAIS، HDAIS و UMS-DAF که برای ارتباط ماژولهای نرم افزاری برای نرم افزارهای اسکادا و برنامه های مدیریت سیستم کنترل نظیر EMS/DMS توسعه داده شده اند، براساس استاندارد و تکنولوژی کوربا بنا نهاده شده است [۹].

۳-۷ نتیجه گیری

نتیجه گیری کلی که از مقایسه کوربا و DCOM داشتیم در این کلام خلاصه می شود که هر دو تکنولوژی در حل مسائل اساسی ارتباط شیءگرا در محیط شبکه تمهیداتی را کم و بیش داشته اند. اما در مجموع کوربا دارای ویژگیهای مهمتری از قبیل بازبودن، عدم انحصاری بودن و وجود سرویسها و قابلیتهای مختلف (بخصوص قابلیت مربوط به زمان حقیقی، تحمل در برابر خطا و قابلیت استفاده در سیستمهای نهفته) می باشد. همچنین مهمترین مسئله ای که می توان در اینجا عنوان کرد، قابلیت استفاده کوربا تحت سیستم عامل های مختلف Unix و حتی تعدادی از سیستم عامل های زمان حقیقی می باشد. نگارش های مختلف UNIX از دیرباز به عنوان یک سیستم عامل مطمئن برای نرم افزارهای اسکادای برق به کار رفته است CORBA ذاتاً به سیستم عامل خاصی وابسته نیست و پیاده سازیهای بسیاری بر روی سیستم عامل های مختلف Unix و Windows وجود دارد.

با توجه به تجربیات در پیاده سازی نرم افزار اسکادا، کوربا در عین حال که دارای قابلیتهایی زیادی بوده و ساختار یافته تر و انعطاف پذیرتر است، استفاده از آن حتی ساده تر از DCOM است. همچنین با تستهای کارآیی در سرعت ارسال اطلاعات پیاده سازیهای مختلف کوربا انجام گرفته است، سرعت قابل قبولی برای کاربردهای اسکادا داشته است [۳].

۴-۱ فصل چهارم: بررسی DCOM^۱ کوربا در شبکه های client /server محاسبه شی توزیع شده:

محاسبه شی توزیع شده تعمیم مدل سرویس دهنده/سرویس گیرنده می باشد. مدل سازی و برنامه نویسی شی گرا برای توسعه سیستم های سرویس گیرنده/سرویس دهنده بکار برده می شود. در DOC^۱ شی ها قطعاتی از نرم افزارها هستند که وضع داخلی را کپسول سازی می کنند و آن را بوسیله رابطی معین قابل دسترسی می سازند. رابط شامل عملکردهای شی و خصوصیت هایی می باشد که قابل دسترسی از راه دور می باشند [۴].

برنامه های سرویس گیرنده می تواند به یک نمونه دور رابط با کمک سرویس نامی متصل شود و سرانجام سرویس گیرنده ها متوسل به عملیاتی روی شی دور می شوند. شی دور بنابراین مانند یک سرویس دهنده عمل می کند.

این استفاده از اشیا بدیهی است که ناهمگونی (نامتجانسی) و آزادی عمل (خودمختاری) را سازگار می کند: در ناهمگونی، چونکه درخواستها به اشیا سرویس دهنده فرستاده می شود به رابط هایشان بستگی دارد و به داخلی هایشان وابستگی ندارد، آزادی عمل، چونکه پیاده سازی شی می تواند به وضوح تغییر کننده شرط اینکه آنها را حفظ کنند. اگر سیستم های سرویس دهنده /سرویس گیرنده پیچیده با اشیا گردهم آورده شوند، پس اشیا باید با یکدیگر هماهنگ شوند. اشیا سرویس دهنده / سرویس گیرنده باید با یکدیگر عمل متقابل داشته باشند حتی اگر آنها در زبانهای برنامه نویسی مختلف نوشته شده باشند و حتی اگر روی سخت افزارهای متفاوت و پایگاه های سیستم عامل متفاوت اجرا شوند.

استانداردهایی برای اشیایی که در محیط های ناهمگونی کار می کنند لازم است. یکی از استانداردهایی (DOC) مستقل فروشنده که کاملاً پذیرفته شده است تعیین کوربا (معماری سیستم کارگزار درخواست شی مشترک) OMG (مدیریت گروه مدیریت شی) می باشد. کوربا شامل بلوکهای ساختمانی زیر می باشد:

زبان تعریف رابط : رابط های شی در زبانی بنام IDL (زبان تعریف رابط) توضیح داده می شوند. IDL کاملاً شبیه زبان اعلان C++ می باشد. آن تصور رابط ها (مشابه با طبقه بندی ها) , تصور توارث رابط ها, تصور عملیاتی با آرگومان های (نشانوند , شناسه) ورودی و خروجی و تصور انواع داده ها را تامین می کند که می توانند در سرتاسر عملیات انتقال داده شوند. پیاده سازی IDL برای اشیا سرویس دهنده قابل دسترسی دور اعلان در پایگاه و رویه ختشی زبان برنامه نویسی کار می کند و برای پیاده سازی آن اشیا کار

(۱) Distributed Component Object Model

(۲) Distributed object computing

نمی کند. اهداف کوربا در زبانهای همچون جاوا و زبان برنامه نویسی شی گرایی و C , C++ پیاده سازی می شوند [۴].

کارگزار درخواست شی هدف ORB (کارگزار درخواست شی) پیدا کردن شی سرویس دهنده برای درخواست سرویس گیرنده می باشد و همچنین آماده کردن شی برای دریافت کردن درخواست می باشد و همچنین منتقل کردن درخواست از سرویس گیرنده به شی سرویس دهنده می باشد و همچنین برگشت دادن آرگومان های خروجی به کاربرد سرویس گیرنده می باشد. ORB عمدتاً قابلیت RPC شی گرا را تامین می کند. آداپتور (تطبیق دهنده) شی اصلی BOA (تطبیق دهنده شی اصلی) رابط اصلی می باشد که بوسیله شی سرویس دهنده استفاده می شود تا عملکرد ORB را قابل دسترسی قرار دهد. BOA عملیاتی را صادر می کند تا آدرس شی را بوجود بیاورد و همچنین اشیا سرویس دهنده را فعال می کند و ثبت کند و همچنین درخواستها را شناسایی کند. آدرس شی , یک ساختمان داده ها می باشد که دلالت بر یک شی سرویس دهنده در شبکه می کند. سرویس دهنده آدرسش را در یک سرویس دهنده نام نصب می کند به طوری که برنامه کاربردی سرویس گیرنده می تواند آدرس را بازیابی کند و سرویس دهنده را احضار کند. آدرس شی , همان رابطی را به عنوان شی سرویس دهنده تهیه می کند که آن ارجاع می دهد. جزئیات مربوط به زیر بنای ارتباطی واقعی از سرویس گیرنده پنهان می شوند [۴].

۴-۲ رابط احضار دینامیک

DII متناوب سطح پایینی برای توابع ناقص ارتباطی می باشد که با تعریف IDL بوجود می آیند. پروتکل INTER-ORB اینترنت پروتکل INTER-ORB اینترنت (IIOP) اجازه می دهد تا ORB های کوربا فروشنده های مختلف بوسیله ارتباط TCP/IP در چند محیط عمل کنند. IIOP پروتکل RPC مختصر شده می باشد که مورد استفاده قرار می گیرد تا اشیا سرویس دهنده بوسیله اینترنت را در روشی کارآمد و قابل حمل احضار کند [۴].

۴-۳ رابط و گنجینه اطلاعات پیاده سازی: گنجینه اطلاعات رابط کوربا

پایگاه داده ای شامل اطلاعات نوع (اسامی رابط ، عملکردهای رابط ، انواع آرگومان) برای رابطه های موجود در سیستم کوربا می باشد. این اطلاعات برای احضار دینامیک از طریق DII و برای کنترل تجدید نظر و غیره استفاده می شود. گنجینه اطلاعات پیاده سازی ، اطلاعاتی را در دسترس قرار می دهد که اجازه می دهد ORB تعیین محل کند و اشیا سرویس دهنده را راه اندازی کند [۴].

۴-۴ جعبه ابزار سرویس دهنده/سرویس گیرنده:

دامنه وسیع جعبه ابزارهای نرم افزاری برای نرم افزار سرویس دهنده/سرویس گیرنده ساختمانی امروز در بازار موجود می باشد. جعبه ابزارهای سرویس دهنده/سرویس گیرنده به عنوان میان نرم افزار ارجاع داده می شوند. پیاده سازی کوربا یک نمونه میان نرم افزار سرویس دهنده/سرویس گیرنده معروف می باشد. نمونه های دیگر OSF DCE , DCOM و نمونه میان نرم افزار پیام گرا ، نمایشگرهای پردازش/ تغییرات می باشد [۴].

OSF DCE : پایه و اساس نرم افزاری باز (OSF) محیط محاسبه توزیعی (DCE) استاندارد غیر رسمی برای سیستم های سرویس دهنده/سرویس گیرنده چند فروشنده ای می باشد .

DCOM : مدل شی مولفه توزیع شده پروتکل (قرداد) شی مایکروسافت می باشد، که این امکان را به مولفه های ActiveX می دهد تا با یکدیگر از طریق شبکه کامپیوتری ارتباط برقرار کنند مولفه ActiveX ، شی قابل دسترسی راه دوری می باشد که رابط معین و مشخصی دارد و خودکفا می باشد. مولفه ActiveX می تواند در اسناد وب تعبیه شود بطوری که آنها بطور خودکار برای سرویس گیرنده می گیرند و دانلود می کنند، تا در مرورگر وب سرویس گیرنده اجرا کنند. DCOM سهولت موقعیت راه دور را تامین می کند که اجازه می دهد سرویس گیرنده ها، اشیا سرویس دهنده راه دور را ایجاد کنند. آن مدل ایمنی را در دسترس قرار می دهد که اجازه می دهد برنامه نویسان محدود کنند کسانی را که ممکن است شی

سرویس دهنده ای را ایجاد کنند و کسانی را که آن را احضار می کنند. سرا انجام ، زبان تعریف رابط برای تعریف رابط های شی قابل دسترسی راه دور و فراخوانی روال از راه دور در نظر گرفته می شود. امروزه بحث و گفتگو درباره اشیا نرم افزار ، مولفه ها و کاربردهای مبنی بر مولفه درباره کنترل های ActiveX ، جاوا بین (javaBean) و سرویس دهنده تغییری میکروسافت و جاوا بین های شرکتی می باشد و اینکه چگونه آنها می توانند با یکدیگر در چند محیط عمل کنند. نقطه مشترک این هست که همه موارد ذکر شده بالا مدل های مولفه نرم افزاری هستند. در پارگراف های بعدی این بخش ما تعدادی از اقداماتی را ارایه خواهیم کرد که برای پل زدن بر ORBA ، DCOM و RMI انجام شده اند که متداول ترین تکنولوژی راه دور میان نرم افزاری تجاری می باشند. پل (واسطه) CORBA-DCOM ، به عنوان توسعه COM ، دو تکنولوژی راه دور میان نرم افزار مهم می باشند. اهمیت شان از آبا واجدادشان نشأت می گیرد. کوربا فرزند گروه مدیریت شی می باشد که در حقیقت پیوند و رابطه ای شامل سان میکروسیستم و کامپک^۱ و هولت پاکارد^۲ و Iona و میکروسافت و دیگران می باشد [۴] و [۱۱].

(۱) Compaq

(۲) Sun microsystems

در حالیکه DCOM از شرکت میکروسافت ناشی می شود که بیشترین بخش از بازار سیستم عامل محیط اصلی دستکاپ را در اختیار دارد . هرچند که COM و محصول توسعه یافته اش DCOM در OSS میکروسافت ساخته می شوند و تهیه کنندگان دیگری بر این تکنولوژی ها وجود ندارند اما اختیار فراوان OSS میکروسافت و توسعه زبانهای برنامه نویسی که ساختارهای DCOM/COM پرتوان و وسیع را حمایت و پشتیبانی می کنند منجر به تولید مولفه های زیادی بر اساس معماری سیستم میکروسافت شد. از طرف دیگر ، این واقعیت که OMG ، کوربا را به عنوان مشخصاتی برای ORB ها سیستمی کرد در عوض اینکه به تولیدی منجر شود، منجر به این امر شد که شرکت زیادی کارگزاران درخواست آماده انجام کوربا خودشان را ایجاد کنند، و دامنه ای از ORB هایی را که قادر به ارضای خواسته های متفاوت بودند در اختیار مصرف کنندگان و شرکت های توسعه دهنده می گذاشت [۱۱].

OMG ، نیاز برای پل زدن بر تفاوت هایش را درک کرد و بعد از پل OLE/CORBA نخستین از سوی تکنولوژی های IONA در سال ۱۹۹۵ تصمیم گرفت تجدید نظر و اصلاح امروزی شده اش ، معماری سیستم کوربا و معماری سیستم کار متقابل تعیین را در برداشته باشد که تعیینی برای پل زدن بر کوربا و OLE/COM می باشد. معماری سیستم کار متقابل سه نقطه را آدرس می دهد: نقشه برداری (طرح دهی) رابط از آنجایی که هر دو مدل IDL هایی را برای تعریف رابط ها استفاده می کنند و چونکه هر شی

توسط رابطشان نشان داده می شوند، باید نقشه برداری ای میان آنها برای شی کوربا وجود داشته باشد تا بتوان شی COM و بر عکس در نظر گرفته شود. مخصوصاً، OMG چهار نقشه برداری (طرح دهی) متفاوت را مشخص می کند که عبارتند از خودکار کردن CORBA/COM، CORBA/OLE، COM/CORBA و خودکار کردن OLE نقشه برداری کوربا [۴].

یکی از تفاوت‌های اساسی میان رابط های CORBA و COM، ویژگی های وراثتی می باشد. در حالیکه کوربا وراثت رابط چند گانه را حمایت می کند، COM فقط وراثت منفرد را تایید می کند. برای اینکه پل موفقیت آمیز می باشد باید نقشه ای از وراثت چند گانه CORBA برای وراثت منفرد COM و برعکس وجود داشته باشد.

نقشه برداری شناسایی این تعیین به نقشه برداری میان ID های رابط متفاوت مربوط می شود که بوسیله کوربا، COM استفاده می شوند [۴].

(۱) peer logic

(۲) Orbix Comet

OMG پیاده سازی پل COM/CORBA را تهیه نمی کند بلکه فقط مشخصاتی را در دسترس قرار می دهد. کار پیاده سازی برای شرکت هایی گذاشته شده است که انجام ابزار پلی زیادی را با تعیین OMG عرضه کرده اند. تعدادی از این محصولات COM^۲CORBA پی ر لاجیک^۱، محیط اصلی از IONA و پل مقصد لبه ای بصری (ویژوال) می باشند. همه محصولات بالا یکی از نقشه برداری های رابط را تحقق می بخشد که OMG مشخص می کند و هدف اصلی شان تهیه کردن کار متقابل دو طرفه میان برنامه های کاربردی COM و کوربا می باشد [۴] و [۱۱].

۴-۵ تکنولوژی COM/DCOM

POLLX یک مولفه COM می باشد که معمولاً وظایفی را که مربوط به ایجاد و مدیریت (اداره) انتخابات از قبیل زمانبندی کردن انتخابات، اضافه کردن انتخابات جدید، تصحیح کردن انتخابات موجود، بررسی کردن نتایج انتخابات به طور همزمان را خودکار می کند. POLLX شامل سه طبقه می باشد که روشها و خواص انتشار را متوقف می کند [۴].

۴-۶ نتایج

عمل کردن در چند محیط در میان اشیا تکنولوژی متفاوت، در عمل بسیار پیچیده تر و مشکل تر نسبت به تیوری می باشد. اگر چه سعی و کوشش ها و اقدامات زیادی متعهد شده اند که فاصله و شکاف میان معماریهای زیر بنایی اشیا را پل بزنند اما آنها به اندازه کافی مقارن این حال نیستند تا فروشنده حقیقی، زبان حقیقی و عمل کردن در چند محیط مستقل میان اشیا نرم افزاری مختلف را تهیه کنند. متأسفانه، استفاده از محصول میان افزار منفرد، قابل اعتماد ترین راه حل بوده است. مشکلات ناسازگاری میان محصولات کمپانی های مختلف ادامه دارد حتی اگر محصولات تکنولوژی یکسان داشته باشد. حتی برای ابزارهای پلی در دسترس اظهاراتشان غالباً به گزینش و انتخاب فروشندگان منفردی مربوط می شود که نظریه استقلال فروشنده را حمایت نمی کنند.

پژوهشمان به توسعه معماری قادر به تهیه بافت مستقل برای ساختن واسطه ها و به توسعه معماری قادر به یکپارچه سازی اشیا توزیع شده چند تکنولوژی مربوط می شود. ما زبان جاوا را به عنوان ابزار برنامه نویسی برای ایجاد مکانیسم واسطه استفاده کردیم و همچنین آن را به عنوان چسباننده شی چند منظوره استفاده کرده ایم. نتایج کارمان تاکنون پابست کرده است که یکپارچه سازی تکنولوژی های راه دور میان نرم افزار مختلف ممکن می باشد [۴].

تاکنون معماری سیستم عمل کردن در چند محیط در میان سرویس گیرنده RMI و سرویس دهنده کوربا، سرویس گیرنده کوربا و سرویس دهنده RMI، سرویس گیرنده کوربا و سرویس دهنده COM و سرویس گیرنده RMI و سرویس دهنده COM را اجازه می دهد. عمل کردمان در چند محیط در میان RMI و کوربا به حمایت پروتکل IIOP در معماری RMI بستگی ندارد [۴].

۵-۱ فصل پنج: کوربا و بررسی امنیت در شبکه

امنیت برای سیستم های کامپیوتری مدرن امری ضروری است. بخصوص برای سیستم های توزیع شده که نسبت به سیستم های قدیمی نفوذ پذیرتر می باشند. زیرا مکانهای بیشتری برای حمله کردن به آنها وجود دارد. بنابراین سیستم های کوربا نیز که طبیعت توزیعی دارند به امنیت نیاز بیشتری دارند [۱].

۵-۲ امنیت چیست؟

بطور کلی امنیت یک سیستم اطلاعاتی را از دسترسی غیرمجاز و نفوذ و تداخل در عملکردهایش محافظت می نماید [۶].

۵-۳ اهداف سیستم امنیتی کوربا

همان اصول سیستم های امن اساس سرویس های امنیتی کوربا را تشکیل می دهند.

اگرچه سیستم های کوربا به طور کلاسیک سیستم اطلاعاتی نیستند اما طبیعت ذاتی آنها منجر به ایجاد تهدیدات بالقوه می شود که ممکن است در معماری آنها لحاظ نشده باشد. بنابراین بعضی از اهداف امنیتی مختص امنیت کوربا می باشد. این اهداف شامل موارد زیر است:

- فراهم نمودن امنیت از طریق سیستم ناهمگون

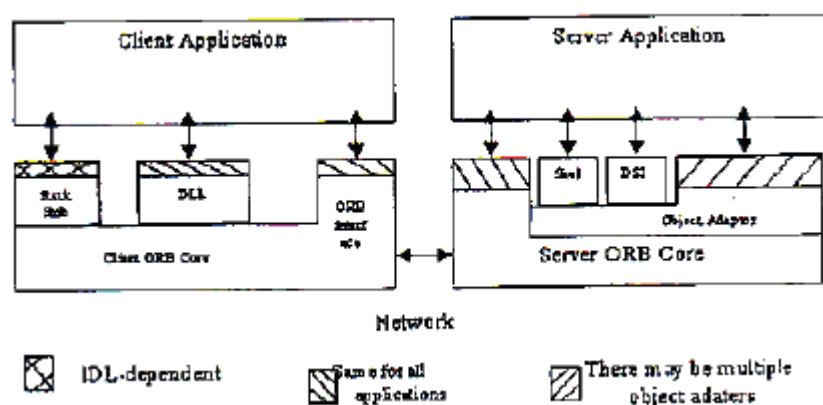
- شیء گرایی

- فراخوانی های امن اطمینان بخشی از حفظ امنیت فراخوانی ها

- کنترل و نظارت (control & auditing): اطمینان به شیء از اینکه نظارت و کنترل بر روی دسترسی و فراخوانی های object ها انجام می گیرد [۱].

۵-۴ سرویس امنیتی کوربا

سرویس امنیتی کوربا یک مشخصه موثر و یا حجم بالا است که قبل از تصویب آن در سال ۱۹۹۶ بیش از دو سال تلاش به ثمر رساند. بعد از تصویب آن تقریباً دو سال دیگر برای اولین پیاده سازی آن وقت صرف شده و محصول مورد نظر به بازار آید. علت زمان طولانی برای ورود آن به بازار دو مسئله بود اول آنکه امنیت توزیع شده یک مسئله پیچیده و مشکل است و دوم اینکه فضایی که بوسیله ویژگی کوربا فراهم می شود معمولاً تنها در سیستم های بسیار بزرگ مورد نیاز است که تامین زمانهای اخیر تعداد خیلی کمی از آنها بر پایه کوربا عمل می کردند. با فراگیر شدن کوربا به عنوان یک تکنولوژی غالب در سیستم های بزرگ تجاری، تقاضا برای یک راه حل امنیتی قوی نیز افزایش یافت [۱] و [۵].

شکل شماره ۵-۱: جریان عمومی درخواست در کوربا [۱]

تا قبل از ۲,۰ CORBA نیاز زیادی برای تعریف یک پروتکل استاندارد می تواند امکان ارتباط برنامه های کاربردی را با یکدیگر ایجاد کند ضروری به نظر می رسد تا آن زمان هر فروشنده ORB پروتکل شبکه خود را به کار می برد و این امر باعث می شد تا جزایر برنامه های کاربردی ORB ایجاد شود. بطوریکه ORB ها نمی توانستند با هم ارتباط برقرار کنند. ۲,۰ CORBA معماری عمومی را برای قابلیت میان عملیاتی ORB ارائه داد که آنرا پروتکل عمومی درون ORB با اختصار GIOP نامیدند [۱].

GIOP پروتکلی است که قواعد انتقال و فرمت پیامها را به نحوی که مستقل از ORB باشند، تعریف می کند. پروتکل درون ORB اینترنت مشخص می کند که چگونه GIOP روی پروتکل TCP/IP پیاده سازی می شود. با استفاده از پروتکل درون ORB اینترنت، یک CORBA ORB از یک فروشنده می تواند با ORB از فروشنده دیگر ارتباط برقرار کند. محصولاتی با کوربا سازگار هستند که با پروتکل درون ORB اینترنت پیاده سازی شده باشند. در چنین حالتی پروتکل درون ORB اینترنت قابلیت میان عملیاتی بین محصولات کوربا را تعیین می کند. پروتکل های دیگری برای ارتباط بین ORB ها و وجود دارد، اما پروتکل درون ORB اینترنت، به خاطر استاندارد بودن و نیز پروتکل انتقال TCP/IP سریعتر از بقیه همه گیر گشت [۵].

۵-۵ ویژگی های سرویس امنیتی کوربا

سرویس امنیتی کوربا دامنه ای وسیع از مقوله های مربوط به امنیت را شامل می شود. این سرویس علاوه بر احتیاجات اولیه امنیتی مانند تایید اعتبار، یکپارچگی داده ها، privacy و Authorization شامل چندین مقوله مهم دیگر نیز می باشد که عبارتند از:

گزارش و نظارت Auditing: برای حفظ امنیت، وقایع مهمی مانند رد تایید اعتبار و تغییرات حق امتیاز و ... باید گزارش و در صورت لزوم پی گیری شوند.

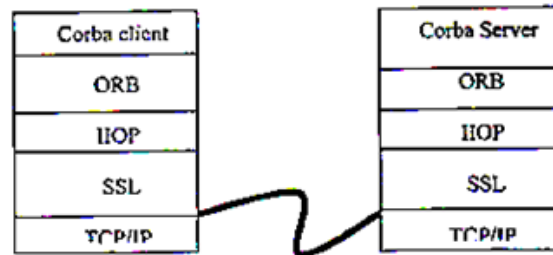
عدم رد Nonrepudiations: فراهم نمودن مدرکی برای عدم رد فعالیت ها، برای مثال به گونه ای که منشا اصلی داده را برای گیرنده نشان داده و یا عمل دریافت داده ها را برای فرستنده اثبات نماید.

Interoperability: یکی از ویژگی های برجسته کوربا می باشد. این سرویس امنیتی برای به انجام رساندن این هدف پروتکلی خاص به نام seciop^۱ را تعریف نموده است.

قابلیت جایگزینی Replaceability: هر زمان که ممکن باشد، سرویس امنیتی کوربا اجازه جایگزینی سرویس های امنیتی مانند سرویس های تایید اعتبار و ... را می دهد [۱].

۵-۶ CORBA و SSL^۲:

پروتکل ارتباطی اولیه ای که امروزه به وسیله ORB های کوربا استفاده می شود ، پروتکل IIOP می باشد. IIOP به خودی خود شامل یک مکانیزم امنیتی نمی باشد. برای جبران این فقدان ، شرکت های مختلف برنامه های امنیتی پدید آورده اند که بر SSL تکیه دارند. SSL تاثیر ناچیزی بر درخواست های کاربر و سرور در کوربا دارد و برای آنها مزاحمتی ایجاد نمی نماید زیرا SSL به عنوان یک لایه امنیتی جداگانه بین IIOP و TCP/IP قرار گرفته است (مطابق شکل زیر).

شکل شماره ۲-۵: SSL به عنوان یک لایه امنیتی جداگانه بین IIOP و TCP/IP [۱]

فواید امنیتی حاصل از تجهیز کوربا با SSL شامل موارد زیر است:

AUTHENTICATION
DATA INTEGRITY
CONFIDENTIALITY یا PRIVACY

علی رغم امتیازات ذکر شده فوق ، CORBA/SSL هنوز احتیاجات امنیتی اعطای مجوز^۳ را برای کاربر برآورده نمی کند.

(۱) secure inter- ORB protocol

(۲) secure sockets layer

(۳) AUTHORIZATION

با توجه به مساله ذکر شده برای محیط هایی که در آنها به موازات تایید اعتبار ، یکپارچگی داده ها و privacy ، اعطای مجوز کاربر نیز لازم است ، سرویس امنیتی کوربا به بازار عرضه شد [۱].

۱-۶ فصل ششم: ارائه و ارزیابی یک مدل ترکیبی برای فراهم کردن توزیع بار و تحمل پذیری خطا در کوربا

۲-۶ مقدمه

ابتدا قبل از پرداختن به روش پیشنهادی مروری خواهیم داشت بر روشهایی که برای هر کدام از تحمل پذیری خطا و توزیع بار در کوربا وجود دارند. از این میان ابتدا به روشهای تحمل پذیری خطا می پردازیم.

۳-۶ روشهای موجود برای تحمل خطا در کوربا

روشهای تحمل خطا در کوربا را بطور کلی می توان به سه روش کلی طبقه بندی کرد ، انجام می گیرد .

روش یکپارچگی: تکرار سازی ، به طور یکپارچه با ORB انجام می گیرد.

روش حائل: تکرار سازی ، بصورت شفاف و زیر لایه ای ORB فراهم شده

روش سرویس: تکرار سازی ، توسط مجموعه ای از اشیاء کوربا بالای لایه ای ORB به عنوان یک سرویس فراهم شده است [۴].

با وجود تفاوت‌های روشهای مختلف ذکر شده، این روشها در مورد استفاده از تکرار سازی ها در مقابل بروز خطا در برنامه ها بصورت مشابه عمل می کنند . برنامه های کوربا می توانند توسط تکرار کردن اشیاء سازنده شان تحمل پذیر خطا شوند و این تکرار ها را بین پردازشگر های مختلف در شبکه توزیع کنند. ایده ای که در تکرار کردن اشیاء وجود دارد این است که در صورت خراب شدن یکی از تکرارها (یا خراب شدن و از رده خارج شدن یکی از پردازشگرها) این خرابی می تواند از دید سرویس گیرنده مخفی شود و سرویس دهی توسط تکرار های دیگر به سرویس گیرنده ادامه پیدا کند.

بطور کلی ۲ نوع تکرار سازی وجود دارد : تکرار سازی فعال و تکرار سازی غیر فعال . با تکرار سازی فعال هر تکرار سرویس دهنده تمام فراخوانی های سرویس گیرنده را پردازش می کند و جواب را به سرویس گیرنده باز می گرداند. در مورد تکرار سازی غیرفعال فقط یکی از تکرار های سرویس دهنده به عنوان تکرار اصلی در نظر گرفته می شود . این تکرار تمام فراخوانی های سرویس گیرنده را پردازش می کند و پاسخ ها را به سرویس گیرنده ها باز می گرداند . تکرار سازی غیرفعال، خود به ۲ نوع تقسیم می شود: تکرار سازی غیر فعال گرم و تکرار سازی غیرفعال سرد [۸] و [۴] .

۶-۴ استراتژی های توزیع بار در کوربا

هنگام طراحی سرویس توزیع بار در کوربا می توان استراتژی های مختلفی را مد نظر قرار داد . این استراتژی ها را می توان به ۲ دسته تقسیم کرد.

-دانه بندی مقیدسازی سرویس گیرنده: هر بار که یک تصمیم توزیع بار گرفته می شود، یک توزیع کننده بار درخواست یک سرویس گیرنده را به یک تکرار مقید می کند. به طور خاص، یک درخواست سرویس گیرنده به تکراری که توسط توزیع کننده بار انتخاب شده مقید می شود.

مکانیزم انقیاد سرویس گیرنده شامل پیغام GIOP در LOCATION_FORWARD و یا سرویس های استاندارد تغییر یافته ی کوربا می شود . بدون توجه به مکانیزم ، انقیاد سرویس گیرنده را می توان به دسته های زیر تقسیم کرد:

جلسه ای : درخواست های سرویس گیرنده در مدت یک جلسه به همان تکرار فرستاده می شود.

درخواستی : هر درخواست سرویس گیرنده به تکرارهای مختلف فرستاده می شود.

تقاضایی : در صورت نیاز از طرف توزیع کننده بار، درخواست های سرویس گیرنده می تواند دوباره به یک تکرار دیگر مقید شود.

سیاست توزیع : هنگام طراحی یک سرویس توزیع بار مهم است که یک الگوریتم مناسب برای تصمیم گیری اینکه کدام تکرار درخواست را پردازش خواهد کرد، انتخاب شود. عموماً سیاست های توزیع بار را می توان به شاخه های زیر تقسیم کرد:

غیر تطبیقی : توزیع کننده بار می تواند از سیاست های غیرتطبیقی مانند الگوریتم گردشی ساده و یا الگوریتم تصادفی برای انتخاب تکرار استفاده کند.

تطبیقی : توزیع کننده بار می تواند از سیاست های تطبیقی که از اطلاعات زمان اجرا مانند مقدار زمان استفاده از CPU در سرویس دهنده ها بهره می برند، برای انتخاب تکرار، استفاده کند [۴].

۵-۶ ارائه ی یک روش توزیع شده برای توزیع بار در کربا

ساختار و اجزاء تشکیل دهنده و وظایف هر عنصر:

آ. سرویس دهنده های تکرار شده

ب. سرویس گیرنده های تکرار شده

ج. گروه های اشیاء هم نوع: سرویس دهنده های هممنوع همراه با سرویس گیرنده هایی که به تکرارهای آن سرویس دهنده نیاز داشته باشند، در یک گروه شئ قرار می گیرند.

د. یک پروتکل ارتباط گروهی قابل اطمینان: برای اطلاع از بار سرویس دهنده ها به یک پروتکل ارتباط گروهی نیاز است تا مانیتور کننده بار بتواند اطلاعات بار سرویس دهنده های مختلف را در خود ثبت کند.

ه. مانیتور کننده بار: مانیتور کننده بار وظیفه خواندن و ثبت بار سرویس دهنده ها را بر عهده دارد.

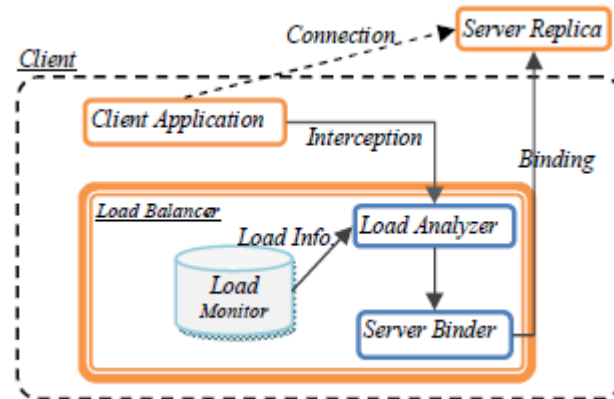
و. آنالیز کننده بار: این بخش اطلاعات بار سرویس دهنده را از مانیتور بار دریافت کرده و بر اساس همان اطلاعات و سیاست داده تعریف شده سرویس دهنده را انتخاب می کند.

ز. پخش کننده بار: این یک بخش کلی است که شامل قسمت های آنالیز کننده بار، مانیتور بار و مقید کننده سرویس دهنده می شود.

ح. مقید کننده سرویس دهنده: این بخش، سرویس دهنده انتخاب شده در قسمت آنالیز کننده بار را دریافت می کند سپس ابتدا از وجود سرویس دهنده مورد نظر اطمینان حاصل می کند و آن را به سرویس گیرنده

جاری مقید می کند. در صورت موجود نبودن سرویس دهنده، به آنالیز کننده بار گزارش می دهد تا سرویس دهنده دیگری انتخاب شود.

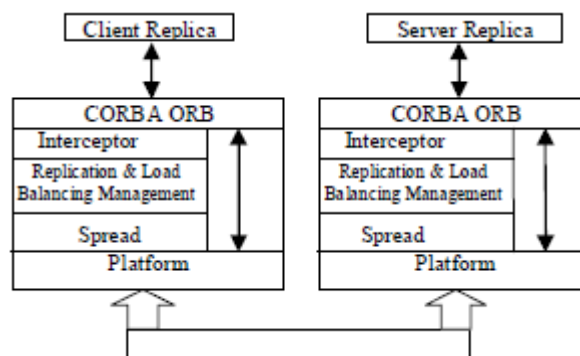
ط. حائل: این بخش به عنوان یک حائل بین درخواست سرویس گیرنده و سرویس دهنده قرار می گیرد تا سیاست های سیستم روی درخواست ارسالی اعمال شود [۴].

شکل شماره ۶-۱: قرارگیری اجزا در معماری توزیع بار توزیع شده [۴]

۶-۶ معماری کلی سیستم

در سیستم پیشنهادی همانطور که در شکل ۶-۲ مشاهده می شود از یک پروتکل ارتباط گروهی به نام spread استفاده شده است spread یک ابزار متن باز است که سرویس ارسال پیام را با کارایی بالا انجام می دهد. این ابزار در مقابل خرابی ها در شبکه های محلی و WAN مقاوم است. Spread به عنوان یک گذرگاه یکپارچه پیام برای برنامه های کاربردی توزیع شده استفاده می شود و چند بخشی در سطح برنامه کاربردی، ارتباط گروهی و پشتیبانی نقطه به نقطه را فراهم می کند [۴].

شکل شماره ۶-۲: معماری کل سیستم پیشنهادی [۴]

۶-۷ بررسی مزایا و معایب و محدودیت های روش پیشنهادی

بررسی سیستم پیشنهادی از نظر توزیع بار: روش پیشنهادی با تکیه به زیرساخت ارتباطی خود و ویژگیهای سرویس دهنده ها می تواند هم از توزیع بار تطبیقی و هم غیر تطبیقی استفاده کند و نیز سیاست های مختلف از قبیل درخواستی، جلسه ای و تقاضایی را پشتیبانی کند [۴].

- **بررسی سیستم پیشنهادی از نظر تحمل پذیری خطا:** سیستم پیشنهادی از نظر تحمل پذیری خطا از روش حائل استفاده می کند.

همانطور که قبلا نیز به آن اشاره شد، این روش قابلیت تحمل پذیری خطا را بدون آگاهی هیچکدام از سرویس دهنده یا سرویس گیرنده انجام می دهد. که از این نظر یک نقطه ی قوت برای سیستم پیشنهادی محسوب می شود. با توجه به ثبت درخواست ها و checkpoint گیری از سرویس دهنده ها و ذخیره آنها در سرویس دهنده های دیگر، امکان پشتیبانی از یکپارچگی قوی تکرارها ممکن است، و می تواند وضعیت سرویس دهنده ها را بروز کند. یکپارچگی قوی تکرارها این اطمینان را می دهد که تمام تکرارهای یک شیء حالت واحد دارند و رفتار یکسانی را نشان می دهند [۸] و [۴].

- **بررسی سیستم پیشنهادی از نظر قابلیت توسعه:** از آنجایی که سیستم پیشنهادی بصورت توزیع شده و غیر متمرکز عمل می کند، بنابراین می تواند براحتی توسعه یابد. هر سرویس گیرنده هنگام انتخاب سرویس دهنده بطور کاملا مستقل بر پایه اطلاعات دریافتی عمل می کند و نقطه ی مرکزی که باعث بوجود آمدن گلوگاه شود، وجود ندارد [۸] و [۴].

- **بررسی سیستم پیشنهادی از نظر پیچیدگی:** این سیستم از لحاظ پیاده سازی پیچیدگی چندانی ندارد. اما در صورتیکه بنا بر آن باشد که از استراتژی تطبیقی استفاده شود، پیچیدگی سیستم افزایش خواهد یافت. زیرا برای تعیین تکرار سرویس دهنده ی بعدی باید از میزان بار آن مطلع شویم [۴].

- **بررسی سیستم پیشنهادی از نظر شفافیت:** همانطور که گفته شد، سیستم به علت استفاده از روش حائل، نسبت به سرویس دهنده و سرویس گیرنده، کاملا شفاف است. معماری سیستم پیشنهادی هیچ ارتباطی به چگونگی پیاده سازی سرویس دهنده یا سرویس گیرنده ندارد. به همین دلیل می توان روش پیشنهادی را برای سیستم های سرویس دهنده و سرویس گیرنده ی مختلف نیز استفاده کرد بدون اینکه اطلاعی از وجود مکانیزم داشته باشند.

- **معایب سیستم:** اصلی ترین عیب سیستم، تعداد زیاد ارسال پیغام چند بخشی در سیستم است. که به علت هماهنگ سازی سرویس دهنده ها با یکدیگر و سرویس دهنده ها با سرویس گیرنده ها صورت می گیرد.

۶-۸ پیاده سازی روش پیشنهادی

این روش با استفاده از ابزار دیتورز از شرکت میکروسافت در سیستم عامل ویندوز پیاده سازی شده است. ORB ای که استفاده شده است، MICO نام دارد. با استفاده از MICO برنامه های سرویس دهنده و سرویس گیرنده ی مورد نظر را ایجاد می کنیم، سپس فایل های DLL تولید شده برای حائل سازی را با استفاده از ابزارهای دیتورز به برنامه های سرویس دهنده و سرویس گیرنده اضافه می کنیم.

در این حالت DLL مربوط به حائل سازی تابع کتابخانه ای socket به برنامه سرویس گیرنده و DLL مربوط به حائل سازی تابع bind به برنامه سرویس دهنده متصل می شوند. توابع دیتور در داخل فایل های DLL قرار دارند به همین دلیل هنگام اجرای برنامه ها، باید فایل های DLL مربوطه کنارشان باشد.

با استفاده از این روش هیچ نیازی به تغییر کد در برنامه ها وجود ندارد و برنامه کاربردی نیز اطلاعی از مکانیزم توزیع بار و تحمل خطا نخواهد داشت [۴].

هنگام اجرای یک برنامه سرویس دهنده، قبل از اجرا شدن تابع کتابخانه ای bind تابع interceptedBind از فایل DLL مربوطه خوانده و اجرا می شود. در این زمان اطلاعات مربوط به آدرس IP و پورت و IOR سرویس دهنده خوانده شده و به حوضچه ی سرویس دهنده ها اضافه می شود. وقتی یک برنامه سرویس گیرنده اجرا می شود برای اتصال به سرویس دهنده، تابع socket را فراخوانی خواهد کرد که در این صورت بجای اجرای تابع کتابخانه ای، تابع دیتور intercepted Socket از فایل DLL مربوطه فراخوانی و اجرا می شود. این تابع اطلاعات یکی از سرویس دهنده های موجود در حوضچه ی سرویس دهنده ها را انتخاب می کند تا به آن متصل شود. در صورتیکه اتصال با موفقیت انجام نشد، مکانیزم توزیع بار و تحمل پذیری خطای تعریف شده، سرویس دهنده ی دیگری را از حوضچه بر اساس سیاست تعیین شده (گردشی) انتخاب می کند و دوباره برای اتصال تلاش می کند. لازم به ذکر است که سرویس دهنده ای که به دلیل هر مشکلی وجود نداشته باشد، از حوضچه حذف خواهد شد [۴].

۶-۹ شبیه سازی روش پیشنهادی

در این قسمت نتایج شبیه سازی به عمل آمده را عرضه کرده و مورد بررسی قرار خواهیم داد. در این شبیه سازی سعی شده است که به نتایج مربوط به میانگین زمان پاسخ برای درخواستها و همچنین گذردهی سیستم در حالات مختلف پرداخته شود. این شبیه سازی برای تعداد ۵۰۰۰۰ درخواست اجرا شده است. از مقادیر دیگر داده شده برای تمام حالات شبیه سازی می توان به مقادیر زیر اشاره کرد:

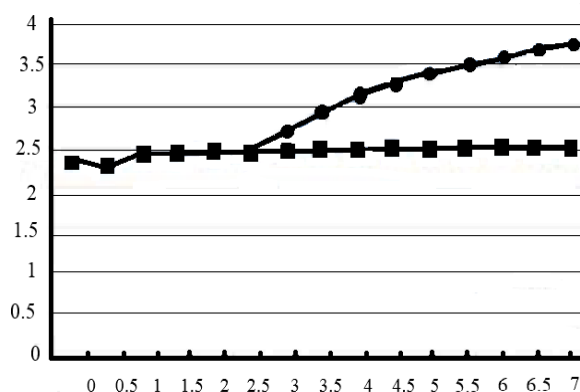
سرویس دهی متوسط سرویس دهنده ها ۱ درخواست در ثانیه
متوسط تولید درخواست از سوی سرویس گیرنده ها ۱ در ثانیه
زمان مورد نیاز برای انتقال حالت ۱ تا ۳ ثانیه

زمان ping دوره ای برای شناسایی خطا ۴ ثانیه

مقادیر ذکر شده برای تمامی نتایج یکسان است. برخی از مقادیر دیگر نیز وجود دارد که برای هر شبیه سازی متفاوت است و هنگام بررسی، ذکر خواهند شد. لازم به ذکر است، تابع مورد استفاده برای تولید مقادیر تصادفی از توزیع نمایی پیروی می کند [۴].

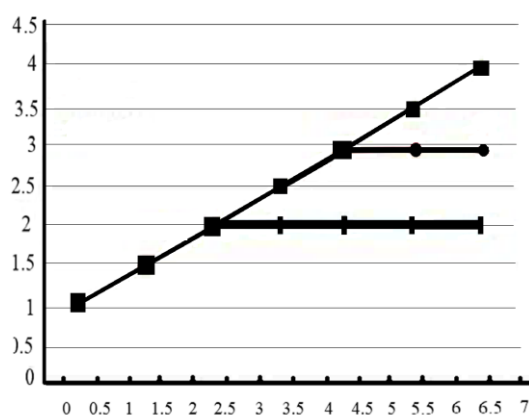
-بررسی رفتار سیستم هنگام خطا در استراتژی درخواستی

در این آزمایش می خواهیم رفتار سیستم پیشنهادی را هنگام بروز خطا مورد بررسی قرار دهیم. تعداد سرویس دهنده های این آزمایش را ۱۰ و تعداد سرویس گیرنده های آنرا ۷ سرویس گیرنده تعیین کردیم. این آزمایش در دو حالت بدون خطا و با در نظر گرفتن خطا انجام شده است. خطاهای اتفاق افتاده در سیستم ۲ خطا است که هر دو در زمان ۳۰۰۰ اتفاق افتاده اند (شکل ۶-۳) [۴].

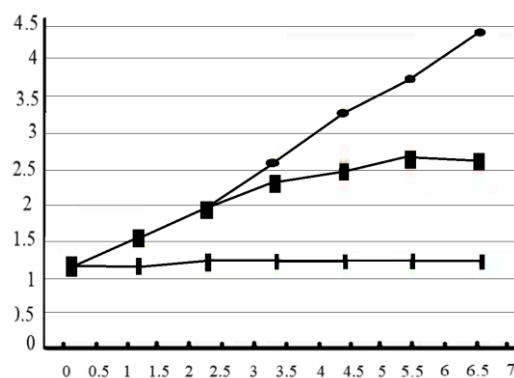
شکل شماره ۶-۳: تعداد سرویس دهنده ۱۰، تعداد سرویس گیرنده ۷، خطا در زمان ۳۰۰۰ [۴]

گذردهی سیستم پیشنهادی در حالت های مختلف: این آزمایش به گذردهی سیستم پیشنهادی در حالات مختلف اختصاص دارد. قسمت اول آزمایش، گذردهی روش پیشنهادی را برای تعداد سرویس دهنده ها و سرویس گیرنده های مختلف و بدون بروز خطا نشان می دهد (شکل ۶-۴)

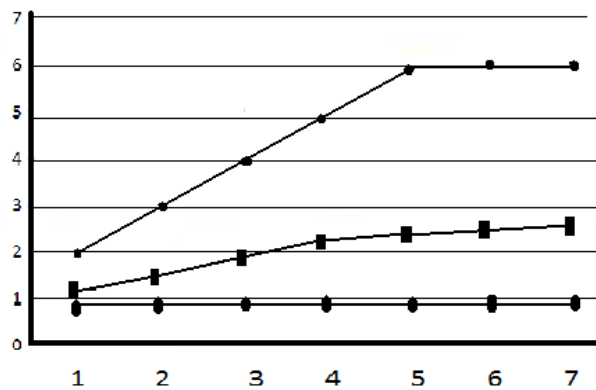

شکل شماره ۶-۴: گذردهی سیستم بدون بروز خطا برای تعداد سرویس دهنده ها و سرویس گیرنده های مختلف [۴]

شکل ۶-۵ به گذردهی سیستم هنگام بروز خطا اشاره می کند. همانطور که مشاهده می شود، هنگام بروز خطا در سیستم، گذردهی کاهش پیدا می کند.

شکل شماره ۶-۵: گذردهی سیستم با وجود خطا برای تعداد سرویس دهنده ها و سرویس گیرنده های مختلف (خطا در فاصله های زمانی ۸۰۰ ثانیه ای) [۴]

شکل شماره ۶-۶: مقایسه گذردهی، حالت های بدون خطا و خطا دار برای تعداد ۶ سرویس دهنده و تعداد سرویس گیرنده های مختلف (خطا در فاصله های زمانی ۸۰۰ ثانیه ای) و مقایسه آنها با حالت بدون وجود توزیع بار [۴]

شکل ۶-۵ گذردهی سیستم را با شرایط شکل ۶-۴ نمایش می دهد با این تفاوت که در این شکل خطا نیز وجود دارد. برای اینکه تفاوت گذردهی در این دو حالت بهتر دیده شود، نمودارهای تعداد ۶ سرویس دهنده را بدون خطا و خطا دار کنار هم رسم کرده ایم. شکل ۶-۶ مقایسه این دو حالت را نشان می دهد. در این شکل همچنین، حالت بدون توزیع بار را نشان می دهد [۴].

۶-۱۰ نتیجه گیری

در اینجا روشی را برای یکپارچه سازی توزیع بار و تحمل پذیری خطا بر پایه ی متوقف سازی ارائه شد که می تواند در سیستمهای توزیع شده بطور خاص در کوربا استفاده شود. همچنین در مورد ضعف های روش پیشنهادی (تکرار سازی شبه غیر فعال) مواردی مورد بررسی قرار گرفت. این روش کاملاً از برنامه های کاربردی کوربا (سرویس دهنده و سرویس گیرنده) مستقل است. روش ذکر شده در سیستم عامل ویندوز پیاده سازی شده است و مستقل از سیستم عامل نیست. این روش می تواند در برنامه های کاربردی که بر پایه ی کوربا هستند و در سیستم عامل ویندوز اجرا می شوند و به یکپارچگی قوی تکرارها نیاز ندارند، برای بالا بردن گذردهی و اضافه کردن تحمل پذیری خطا استفاده شود. از نتایجی که در شبیه سازی بدست آمد، مشخص شد که این روش می تواند در کاهش زمان پاسخ و افزایش گذردهی سیستم هنگام خطا تاثیر بسزا و مثبتی داشته باشد.

منابع:

- [۱] دهقان ، شاداب و حسینی ۱۳۸۸، "CORBA و بررسی امنیت در شبکه"، رویکردهای نوین در مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات ، رودسر.
- [۲] کاوسیان مهدی ، ۱۳۸۳، " بررسی CORBA به عنوان زیرساختار ارتباطی بسته های نرم افزاری مرتبط با اسکادا"، پژوهشگاه نیرو ایران ، نوزدهمین کنفرانس بین المللی برق، تهران.
- [۳] محمودی آرزو ، ۱۳۹۰ ، "بررسی مدل مولفه ای CORBA "، اولین همایش منطقه ای رویکردهای نوین در مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات ، رودسر.

[۴] نیکزاد علی و خرسندی سیاوش، ۱۳۸۶، "ارائه و ارزیابی یک مدل ترکیبی برای فراهم کردن توزیع بار و تحمل پذیری خطا در کوربا"، سیزدهمین کنفرانس ملی انجمن کامپیوتر، کیش.

[۵] I. Rose , ۲۰۰۴ , "CORBA – at - large , CTR technical white paper , CTR . Queensland ” , Australia.

[۶] j.siegal , ۲۰۰۹ , "Advanced c++ programming white CORBA", second Edition , OMG , U.S.A.

[۷] M.Sharifi And H.Salimi , ۲۰۱۱ , "A Method to configure CORBA remote calls in support of ft- CORBA fault-detection echanisms ”, japan.

[۸] q.kong , g.chen , ۲۰۰۸ , "integrating CORBA and TMN environment," proceedings of the ۱۹۹۶ network operations management symposium , Kyoto , japan.

[۹] Silvano maffies , ۲۰۱۱ , "Constracting Reliable Distributed Communication Systems With CORBA" IEEE Communications Magazine e.

[۱۰] Steve Vinoski , ۲۰۰۰ , "Distributed Object Computing With CORBA" Hewlett - Packard Company.

[۱۱] Z.Yang and K.Duddy , ۲۰۰۵ , "CORBA: A Platform for Distributed Object Computing (A State – of – the - Art Report on •MG/CORBA)", Germany.